

ನ ಮ ನ

3633

ಅಂಬಿಕಾಕನಯದತ್ತ

8 (K) 1-3

ಬಾಂಧವ

ಪ್ರಸಕ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ನ ಮ ನ

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತೆ

ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ: ೧೯೫೮

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧.೫೦

C 5847 4

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ
ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದ
ಕಾದಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

894.814 1
AMB N58
ಲವಣ ಮುದ್ರಣ.

ಮುದ್ರಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ
ಪ್ರತಿಭಾ ಮುದ್ರಣ,
ಧಾರವಾಡ

ಅರ್ಪಣೆ

ರಸಿಕಮಿತ್ರರೂ ಸ್ವತಃ ಕವಿಗಳೂ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಆಗಿದ್ದ
ದಿವಂಗತ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಲಾಡ ಅವರ
ಸಸ್ನೇಹ ಸ್ಮೃತಿಗೆ

ಪ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಪ ರಿ ವಿ ಡಿ

ಕವನ	ಪುಟ
೧ ಸೌಭಾಗ್ಯದರ್ಶನ	೧
೨ ಕೋಗಿಲೆಗೆ	೯
೩. ಇಳೆ ಎಂದರೆ ಬರಿ ಮಣ್ಣಲ್ಲ	೧೪
೪. ಒಂದೆ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು	೧೫
೫. ಭೂಮಿತಾಯಿ	೧೭
೬. ಹಸಿರಲ್ಲಿವೆ ಕೆಸರಲ್ಲಿವೆ	೧೯
೭. ಬಾಳೆ	೨೦
೮. ತತಃಕಿಂ	೨೨
೯. ಅಳ್ಳಳ್ಳಿಬಾವಾ	೨೩
೧೦ ಮಧುಮಾಸದ ಕುಣಿತ	೨೪
೧೧. ಓ ಆಷಾಢಾ	೨೬
೧೨. ಗುಮ್ಮಾ ಗುಮ್ಮಿ	೨೮
೧೩. ಅಳಿಯಾನ ಪತ್ರ ಬಂತು	೨೯
೧೪. ದುಡ್ಡು ದುಡಿತ	೩೦
೧೫. ಸಸಾರ ಅಲ್ಲವೊ ಸಂಸಾರ	೩೨
೧೬. ಇದು ನಾಟಕಾ—ಬರಿ ನಾಟಕಾ	೩೩
೧೭. ದೇವೀ ಕ್ಷಮಾಪನ ಸ್ತೋತ್ರ	೩೪
೧೮. ಇರುಳೆ ಗಾಳಿ	೩೬
೧೯. ಏರಿಯಲಾನ ಹಾಡು	೩೭
೨೦. ಶೆಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ (ಪ್ರಣಯೋಕ್ತಿ)	೩೮
೨೧. ಕೀಟ್ಸ್ (ಪ್ರಣಯೋಕ್ತಿ)	೩೯
೨೨. ಮಿಶೇಸ್ ಬ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್ (ಪ್ರಣಯೋಕ್ತಿ)	೪೦
೨೩. ನೀಲನಯನ	೪೧
೨೪. ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ	೪೨
೨೫. ಶ್ರದ್ಧಾನಂದ—ಸಂನ್ಯಾಸಿ	೪೩

ಕವನ

ಪುಟ

೨೬.	ವೃದ್ಧ	.	೪೬
೨೭.	ತಂಗಿ ಗೌರಮ್ಮ	.	೪೭
೨೮.	ಬರುವರು ಬರುವರು	.	೪೮
೨೯.	ಇದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನೋ ?	.	೫೦
೩೦.	ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವರ್ಧಂತಿ	.	೫೨
೩೧.	ತಾಂಡವ	.	೫೪
೩೨.	ರೌದ್ರದರ್ಶನ	.	೫೭
೩೩.	ಸಂಧಿಕಾಲ	.	೫೯
೩೪.	ತವಕ	.	೬೨
೩೫.	ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	.	೬೩
೩೬.	ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ	.	೬೫
೩೭.	ಅಪ್ರತಿ—ಮಾ	.	೬೮
೩೮.	ಸುಪ್ರಭಾತೇ	.	೭೨
೩೯.	ಸುಮುಖ	.	೭೪
೪೦.	ಸ್ಮರಣ—ತರಂಗಿಣಿ	.	೭೫
೪೧.	ಓಲೆ	.	೭೭
೪೨.	ಮುಮ್ಮುಖದ ಹೊತ್ತು	.	೭೮
೪೩.	ಗೂಢ	.	೭೯
೪೪.	ತಿರುಕ	.	೮೦
೪೫.	ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟು	.	೮೨
೪೬.	ಬಾಳೆ—ಪ್ರೇಮಿ (ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ)	.	೮೩
೪೭.	ತೂತು ಮಾತು	.	೮೬
೪೮.	ಮಾತೆ !	.	೮೮
೪೯.	ನನ್ನದು ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡು	.	೯೦
೫೦.	ನಮನ	.	೯೪

২২৩২

ಮೊದಲ ಮಾತು

‘ಅರಳು-ಮರಳಿ’ನ ಪಂಚಕಾವ್ಯ ಗುಚ್ಛಗಳ ಸಂಪುಟ ಪ್ರಕಾಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ‘ನಮನ’ದ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಬರುವದಕ್ಕೆ ರಸಿಕರಾದ ವಾಚಕರ ಒಲವಿನಷ್ಟೇ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರೇರಣೆಯೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಕವನಗಳು ನನ್ನ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಸಂಗ್ರಹಗಳಂತೆ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟವಾಗದ, ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೂ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಾರದ, ಆಕಾಶವಾಣಿಯವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ, ಅಪ್ರಕಾಶಿತವಾದ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಕವನಗಳೂ ಇವೆ. ರಸಿಕರಿಗೂ, ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೂ, ಕವಿಮಿತ್ರರಿಗೂ ಈ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಹಲಕೆಲವು ಕವನಗಳು ರುಚಿಭೇದದಿಂದ ಪ್ರಿಯವಾಗುವವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಹುಲಿಯ ಖಾತೆಯವರಿಗೂ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ, ಜೀವನ, ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಸ್ವಧರ್ಮ, ನವಜೀತನ ಮೊದಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ, ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಚಿ. ವಾಮನನು ಈ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನೂ ಮುದ್ದಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಾ ಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಲ್ಲರೂ ಅಭಿನಂದನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಧನಕೇರಿ
ಗುರುದ್ವಾದಿ
೧೯೫೮

ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

೧. ಸೌಭಾಗ್ಯದರ್ಶನ

ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಭಗವತಾದೃಷ್ಟಿ ! ಇದರಂದವೇ ಭವಬಂಧ !
ಅಭವಗಿದು ಮುಕ್ತಚ್ಛಂದ ; ಮುಕ್ತ-ಭಕ್ತ-ಪ್ರಬಂಧ
ಬರಿ ನಿಸರ್ಜನವಲ್ಲ, ಮಲವಿಸರ್ಜನವಲ್ಲ....

○ ○ ○ ○

ನೇದೋಕ್ತಿ

ಭಗ ಏವ ಭಗವಾನ್ ಅಸ್ತು ದೇವಃ ।
ತೇನ ವಯಂ ಭಗವಂತಃ ಸ್ಯಾಮ ॥

ಖಿಲೋಕ್ತಿ

ಭದ್ರಂ ವದ ದಕ್ಷಿಣತೋ ಭದ್ರಮುತ್ತರತೋ ವದ
ಭದ್ರಂ ಪುರಸ್ತಾನ್ ವದ ಭದ್ರಂ ಪಶ್ಚಾತ್ ಕಪಿಂಜಲ ॥

○ ○ ○ ○

ಅವತಾರ ಯೋಜಿತೆಯು
ಋತುರಾಜ ಪೂಜಿತೆಯು
ಭೂದೇವಿ, ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಹೊಣೆಯೇ ?
ಉಡುಗಣ ವಿರಾಜಿತೆಯು
ನಿಶಿರಾಜ ರಾಜಿತೆಯು
ಕುವರಕುವರಿಯರ ಸೌಭಾಗ್ಯಕೇಣಿಯೇ !

ಆದರೂ ಮಾನವನ
ಮನವೆ ಮನುಷ್ಯನ ವೈರಿ—
ಏನು ವಿಧಿಯೋ ? ಶನಿಯೋ ? ಕಷ್ಟಕಾಲ !
ಏಳಲಿದೆ ಆ ಸತ್ತವ
ಕೇಳಿಸಿದೆ ಪರತತ್ತ್ವ
ರಾಹು ದಾಟಿಹುದು—ಉಳಿದಿಹುದು ಬಾಲ.

○ ○ ○ ○

ನಮನ

ತನಗೆ ಕಂಡದ್ದೆ ಕಣಿಯೆಂಬ ಗೂಗೆಗಳ ಘೂತ್ಕಾರ
ಹೆಣದಾಸೆಯಿಂದ ಹಸಿವೆಂದು ಗೋಗರಿವ ಭೂತಗಳ ಚೀತ್ಕಾರ,
ವಿದ್ವೇಷ ಬಂಧವನೆ ಸಂಬಂಧವೆಂದೆನುವ
ಸರ್ಪಗಳ ಘೂತ್ಕಾರ, ಮುನಿದಥವರ್ಣರ-
ಪಾಪಪಾಶದ ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಶಾಪವನೆಸೆವ

ಭೀಭೂತ್ಕಾರ—‘ಲಮಾಲಗಾಟಾಯ ಸ್ವಾಹಾ’ ಎನುವ
ಕಾಕು ಪೋಕರ ಮಂತ್ರ.....

ಮಾನವರ ಮಿದುಳು ಕೃತ್ರಿಮಕೆ—ಕಲ್ಪಿತ ಯಂತ್ರ
ರಾಯಿಟೆ ಲೆಪ್ಪು, ಲೆಪ್ಪೆ ರಾಯಿಟು
ಎಂಬ ಕವಾಯತಿನ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರದ ತಂತ್ರ
ವಿಪರೀತ ರತಿಯ ನಡೆಸಿದೆ.

ವಸ್ತ್ರಂ ದೇಹಿ, ಅನ್ನಂ ದೇಹಿ, ಆಶ್ರಯಂ ದೇಹಿ.
ದೇಹಂ ದೇಹಿ, ಗೇಹಂ ದೇಹಿ, ಸ್ನೇಹಂ ದೇಹಿ
ಓ, ದೇಹಿ, ಸಂದೇಹಿ, ‘ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂ ದೇಹಿ!’

ಅಚ್ಚ ಉದರಂಭರಣ ನಿನ್ನ ಅಂತಃಕರಣ
‘ದೇಹಿ’ ಎನುವುದೆ ಮರಣ, ನಿನಗೆ ಸಾವೇ ಶರಣ
ಯಾರಂದರೋ ಏನೋ ‘ದೇಹೀ ನಿತ್ಯಂ ಅವಧ್ಯೋಯಂ

ದೇಹೇ ಸರ್ವಸ್ಯ ಭಾರತ’

‘ಜೀವಿತವು ವಿಕೃತಿ, ಮರಣವೆ ಪ್ರಕೃತಿ’

ಎಂದ ನೊಂದಾ ಕವಿಯು—

ಪೌರುಷದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಯಾವುದಿದೆಯೋ ?

○ ○ ○ ○

ಪಡುವವರು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಡುವವರು
ಪಟ್ಟವರು ಮತ್ತೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವರು
ಪಡೆದವರು ರುದ್ರನಾ ದವಡೆಯಲಿ ನಡೆದವರು

ನಮನ

ಯಮನ ಶ್ರಾದ್ಧವ ಮಾಡಲೆಂದು ತಡೆದವರಾರು

ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ?

ಓ—ಜೈತ್ರ ವೇದವನೋದಿ, ಮಧುಮಂತ್ರವನ್ನೋದಿ

ಬಂತು ಒಲಿವಿನ ದೂದಿಯಾಗಿ ಕಾಮನ ಬೂದಿ

ಹರಗೌರಿ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ

ಭೂಮ ವೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ

ಧೂತಾ—ಧೂತಾ—

ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ದುರ್ಬಂಧ ; ಆ ಅಭಾವದ ಮುಕ್ತಿ

ತಾ ನಿಸರ್ಗದ ಛಂದ, ಕರ್ಮವದು ದುರ್ಗಂಧ

ಎಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯನೆ ವಿಕ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನೆ

ಅನುಗೊಳಿಸಿ, ಮಸಣವೆ ಮಹಾ ತೀರ್ಥ

ಎನುವಂತೆ ದೇಹವನು ನಿಂದಿಸುತ, ದೇಹಿಯ

ವಿಡಂಬಿಸುತ, ನಾಚಿ ಸಾಯುವಹಾಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು

ಏಡಿಸುತ, ಪಾರ್ಥಿವತೆಯನ್ನು ಮಣ್ಣೆಂದು

ಜರೆ ಜರೆದು, ರೂಪವನು ಮೋಹಪಾಶವದೆಂದು

ಎಣಿಸುತ್ತ, ವಿದ್ರೂಪವನ್ನೆ ಸಾರ್ಥಕವೆಂದು

ವಾದಿಸುವ, ಬೀಭತ್ಸಕ್ಕೆ ರಸರಾಜಪಟ್ಟವನು

ಕಟ್ಟಿ ರೌದ್ರ ಕಾರುಣ್ಯವನೆ ರುಚಿಗೊಳಿಸಿ

ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಯಕಿಂಬುಮಾಡಿ, ವೈರದದ್ಭುತ

ದಲ್ಲಿ, ಉಪಹಾಸ, ಅಪಹಾಸ್ಯ, ಕಟಕಿ

ಮೂದಲಿಕೆಗಳ ಚತುರೋಕ್ತಿ ವೈದಗ್ಧ್ಯ

ಪಸರ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನ ಮಾರುಗೊಟ್ಟು

ತಾಂಡವಿಸುತ್ತಿದೆ ಚೋದ್ಯ ತರ್ಕಮರ್ಕಟ ಲೀಲೆ

ಸ್ವೈರ ವಿಹರಿಸುವ ಈ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಂತೆಯಲಿ

ಮನುಜ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥ ?

ನಮನ

ಎಲ್ಲವು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತು; ಒಳಿತು ಕೆಡಕೆಂಬುದೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತು.
ಎನುವಂತೆ—ಇದರ ಸಿದ್ಧಾಂತ.
ಪ್ರಳಯಮುಖನೋ ದ್ವಂದ್ವ
ಸೃಷ್ಟಿಮುಖ ದಾಂಪತ್ಯ
ಪೂರ್ಣದಿಂ ಪೂರ್ಣಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದೆ—ಸಾಹಿತ್ಯ.
ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕಾಣುವುದು ಬೇರೆ ಕಣ್ಣೋ ? ಏನು ಮಣ್ಣೋ !
ಪಾಕ ಹದಗೆಟ್ಟಿಹುದು, ನಾಗ ವಿಷ ಕಾರುತಿದೆ
ನಕ್ರನೋ ಗಜವನ್ನೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದೆ
ಪಾಕಶಾಸಕನೆಲ್ಲಿ ? ನಾಗಪಾಶಕನೆಲ್ಲಿ !
ಗಜ—ಗೌರಿ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಏನೋ ?
ಮಾಂಗಲ್ಯಸೂತ್ರವನೆ ಪಾತ್ರವಾಡಿಸುತ್ತಿರಲು
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣುಸಿರು ರಣದ ಭೇರಿ
ಬಂಗಾರ ಲಂಕೆಗೂ ಮಂಗ ಇಟ್ಟಿತು ಬೆಂಕಿ
ಅಂಗಾಲ ಕಣ್ಣು ಉರಿ ನೆತ್ತಿಗೇರಿ.

ಇತ್ತಿಹುದು ಕೊಡದ ಕೈ, ಅತ್ತಿಹುದು ಕಣ್ಣೀರು
ಸುತ್ತಲೂ ಅನ್ನದಲೆ ಪ್ರಳಯದ ಕಸ
ಬಿತ್ತಿರುವ ಬಲೆಗಳಲಿ ಮೊತ್ತಿರುವ ಒಲೆಗಳಲಿ
ತುತ್ತು ಗಂಟಲಿಗೆ ಗಾಳದ ಆಮಿಷ.

ಭಾರತಿಯ ದ್ವಾರದಲಿ ಆರತಿಯನಂಟಿಸಿದೆ
ಮಾರುತರ ಹಾವಳಿಯ ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ
ಜಾರುತಿನೆ ಜಾವಗಳು ಹಾರುತಿನೆ ಭಾವಗಳು
ಮೂರುತಿಯ ಮಾಟವಿದೆ ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ.

○

○

○

○

ನಮನ

ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಣ್ಣನಿಗೆ ಬರಲಿ ವಾಸಿರ ಭಾಗ್ಯ
ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಇರಲಿ ಮಣಿವೀಪ ಎಂದಾಕೆ

‘ ಬಡತಾನ ಇದ್ದವರು ಭಾಳ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿ
ಕಡೆತನಕ ನಿನ್ನ ದಯವಿರಲಿ, ಹೇ ಗುರುವೆ
ಬಡತನದ ಚಿಂತೆ ನಿನಗಿರಲಿ. ’ (ಜಾನಪದ ಧ್ವನಿ)
ಕಾಯಕವು ಒಟ್ಟಿರಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಟ್ಟಿರಲಿ
ನಾಯಕರು ತೊಟ್ಟಿರಲಿ ಧರ್ಮ ಪಂಥ
ಮಾಯೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿರಲಿ, ಕಾಯ ಭುಜ ತಟ್ಟಿರಲಿ
ತಾಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿರಲಿ ‘ ಸ್ವಸ್ತಿ ’ ವಚನ.
ಹಳ್ಳದಾ ದಂಡೆಯಲಿ ಹಳ್ಳ ಹಲವಾರಿರಲಿ
ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಪಯಿರಿರಲಿ, ಪಚ್ಚಿವವಳ
ಹಯನಿರಲಿ ತೊಟ್ಟಿಯಲಿ, ಕೂಸಿರಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ
ಹೆಣ್ಣಂಡು ಒಪ್ಪಂದ ನಿಚ್ಚನಿವಳ

ಗುಡಿ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಲಿ
ಗುರುಗಳು ನಿವಾರಿಸಲಿ
ಸಂಶಯದ ಗಂಟುಗಳ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಸಿ
ಜೀವನವು ಕಲೆಯಿಂದ
ಕಲೆಯು ಜೀವನದಿಂದ
ಪುಟಗೊಂಡು ಬರಲಿ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ಕೆಡಿಸಿ.

ಕರಿಮಣಿಯ ಮೂಗಲ್ಯ ತಾಳಿಯೋಲಿ
ಕುಂಕುಮದ ಸಿಂಗಾರ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿ
ಸುತ್ತು ಕಾಲುಂಗುರವು, ಮೀನಪಿಲ್ಲಿ
ಹಸಿರು ಕಂಕಣ, ಕಣ್ಣು ಕಾಡಿಗೆಯ ನಲ್ಲಿ

ನಮನ

ಮುಡಿದ ಹೂವಿಗು ಮಿಗಿಲು ನುಡಿಯ ಹೂವು
ತುಟಿ ನಗೆಯೊಳಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಮಾವು.
ಹೊಸ್ತಿಲಕ್ಕೆ ರಂಗೋಲಿ, ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತೋರಣವು
ಓರಣದ ಕಾರಣೆಯು ಹಣತೆ ಸೊಡರು
ಸಂಜೆ ಸೋಬಾನೆಗಳ ಇಂಪುದನಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಈ ಚಿತ್ರ ಕಂಡು ಸೊಗವಾರು ಪಡರು ?

○ ○ ○ ○

ಮುತ್ತೈದೆ, ಏಳು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ-ಗಾಳಿಯಲಿ ಲಾಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿಹಳು.
ಧ್ಯಾನಿಗಳ ಮೌನಮುದ್ರೆಯ ನೊಡೆದು ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ
ಸೊಲ್ಲು ' ಸೋ ' ಎಂದು

ಸಪ್ತಗ್ರಹಗಳ ಮತ್ತೆ ಸುಪ್ತಗ್ರಹಗಳ ತೆರಸಿ
ಯಾವುದೋ ಭೃಂಗ-ಗುಂಜಾರವನು ನಿಶಿದಿನವು
ಉನ್ನಿದ್ರ ಉನ್ಮನದ ಚಿಗುರು ಪಲ್ಲವಿಯಂತೆ
ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಕೊಡುತಲಿದೆ, ಧ್ರುವದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ
ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿಹ ಬುವಿಯ ಜೀವನಾಡಿಯ ಗತಿಯ
ವಿಜ್ಞಾನ ರಾಗದಲಿ ಆನಂದ ಭೈರವಿಯ ಧ್ವನಿಸುತಿದೆ
ಜೀರ್ಣ ವಿರಾಗವಡಗುತಿದೆ ದೂರ ನೀಲಾಂಬರದಿ.

ನಿರ್ಗತಿಕಳಲ್ಲ ಈ ಭೂಮಿ
ದುರ್ಗತಿಗೆ ಈಡಲ್ಲ ಈ ಮಾನವ ಜಾತಿ
ತ್ರಿಗುಣ ತಿರುಗಣೆ ಮಡುವಿನಲಿ, ಸಭ್ಯತೆಗಳರಳಿದವು.
ಉರುಳಿದವು ನಾಗರಿಕತೆ,
ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ ಇಂದು, ನವ ವಿಚಾರ ಪ್ರಳಯ.

ಜಗದ ನೆತ್ತಿಯಲಿಹುದು ಸೌಭಾಗ್ಯಬಿಂದು
ವಿಧು ಬಿಂಬ ಸಿಂಧು ಸಿಂಧೂರದೊಲು, ಸೀಮಂತರೇಖೆಯಲಿ.

ನಮನ

ಕತ್ತಲೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲು ಕೆಂಪು ರಕ್ತವೆ ಉಂಟು,
 ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ಭಾಲೆ ಅಗೊ ಆ ಉಷಾ ಬಾಲೆ
 ಸೂರ್ಯಮುಕುಟವ ಧರಿಸಿ ಬರಲಿಹಳು ಮೂಡಲಲಿ.
 ಪ್ರೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಲಿಂಗವನು ಪೂಜಿಸುತ
 ಕಲ್ಪತರು ಮೂಲದಲಿ ಮಂತ್ರಹೇಳಿ—
 ಸತ್ಯವಾನನ ಸಂತತಿಯನೆ ಉಳಿಸುವೆನೆಂದು
 ಸಾವಿತ್ರಿ ನಿಂತಿಹಳು ವಂಥ ತಾಳಿ.

ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ಕವಚದಲಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಬೀಜವಿದೆ

ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನದಂತೆ—

ತ್ರಿಪುರದಹನದ ಭಸ್ಮ ಹಳೆ ಹಣೆಯ ಬರಹವನು ತೊರೆಯುತಲಿದೆ,

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಭೂತಿಗಳ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನು ಬರೆಯುತಲಿದೆ.

ಸತಿವೃಂದೆ ಸುಟ್ಟು ಸುಣ್ಣಾದ ಮಣ್ಣಾದ ಮಸಣದಲಿ

ತುಳಸಿಯಾ ಊದಿ ಬಣ್ಣದ ಕಣ್ಣು,

ಭಕ್ತಿಮಂಜರಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಸುಮನಾಂಜಲಿಯ

ಹೃದಯ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮದಲಿ ಅರ್ಪಿಸಲಿದೆ.

ಅನಿರುದ್ಧ ಹೃದಯದಲಿ ಸ್ವಪ್ನಸುಂದರಿಯಾಗಿ

ನಿದ್ರಿಸುವ ಉಷೆಯ ಭಾಗ್ಯೋದಯದ

ಪ್ರೇಮಗರ್ಭಿತ ಸ್ವರ್ಣರೇಖೆಯಂತೆ ಹೊಮ್ಮಿಂಚಾಗಿ,

ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ, ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಭೌತ ಬಿನ್ನಣದಕ್ಷಿ

ಹಾರಿಸಲಿ ಬಾರಿಸಲಿ ಮಾತಿನ ಪಟಾಕ್ಷಿ

ಇರುಳು-ಕುತ್ತಕೆ ಅತ್ತ ಹೊತ್ತುರುಳಿಸಿತು ಕತ್ತು

ಬಂಜೆ ಸಂಜೆಯ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ಗುಲಬಾಕ್ಷಿ.

ಕರಿಗೊರಳ ಸುತ್ತ ಹಾವಿನ ಹುತ್ತ, ಕೆಳಗಿತ್ತ

ಜೋತಾಡುತಿದೆ ತಾನೆ ಒಂಟಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ

ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಳಗಲಿ, ಕಾಕ ನಿಶಿಯಲ್ಲಿ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ

ಧ್ರುವನ ಅನಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೂಟಸಾಕ್ಷಿ

ನಮನ

ಅ ರಕ್ಷಿ ಈ ರಕ್ಷಿ ದಿವ್ಯಮಾತೆಯ ರಕ್ಷಿ
ಕಾಯುವಳು ಹಿಮನಗರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಯಕ್ಷಿ.

‘ O, Sun—word, thou shalt raise
the earth Soul to light
And bring down god unto lives of men
Earth shall be my work—chamber
and my house
My garden of life to plant a seed—divine ’

—Savitri xi, book I

ಶ್ರೀಸೂಕ್ತೋಕ್ತಿ

‘ ವಿಷ್ಣು ಪತ್ನೀಂ ಕ್ಷಮಾಂ ದೇವೀಂ
ಮಾಧವೀಂ ಮಾಧವಪ್ರಿಯಾಮಾ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಪ್ರಿಯಸಖೀಂ ಭೂಮಿಂ
ನಮಾಮ್ಯಚ್ಯುತವಲ್ಲಭಾಮಾ ’.

೨. ಕೋಗಿಲೆಗೆ

ಕೋಗಿಲೆ! ಕೋಗಿಲೆ! ಎಂದು ಬಂದ ನೀಂ ? ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಗೆಳತಿ!
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಸುಖವೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಾ!—ಹೇಳಲಾರೆ ಅಳತಿ

ಎಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೋಗಿದ್ದೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ? ಹೇಳವ್ವಾ ಹೇಳೇ
ಗಂಡನ ಮನೆಗೋ ? ಮಾವನ ಮನೆಗೋ ? ಹೇಳಲ್ಲೇ ಹೇಳೇ

ಹೇಳುವದಿಲ್ಲೇ ? ಹೇಳದೆ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕೊರಳ ಅಣೆ!
ನಿನ್ನಂತಹ ಮಿದು ಮಾಟಗಾರ್ತಿಯನು ಮೂಜಗದೊಳು ಕಾಣೆ

ಏನು ದಿಮಾಖವು ! ಏನು ಡೌಲು ಇದು ! ಜಂಭವಿನ್ನು ಸಾಕು ;
ಒಗಿದೆಕ್ಷತೆಯನು, ಅರತಿ ಬೆಳಗುವೆ—ಹೇಳು ಏನು ಬೇಕು ?

ಎಷ್ಟೇ ಅಷ್ಟೇ ಪಾಲಾ ಬಿಟ್ಟಾ ? ಒಡನುಡಿಯೇ ಸಾಕು
ಧೂಪಹಾಕಿ ನಾ ಮಾಡಲೇನು—ಆ—ನಮಸ್ಕಾರ ನಾಕು

(' ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ' ನುಡಿದಳು ಕೋಗಿಲೆ) “ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು ? ”
ಕೂಹೂ ಅಂದರೆ ಏನು ತಿಳಿಯಲಾ, ಬೇಕೊ ಬ್ಯಾಡೊ ನಾನು

ಹೋದ ವರುಷ್ಚಸಹ, ಇದೇ ಶಬ್ದವನು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಿ ನೀನು
ಈ ವರುಷವು ಸಹ, ಇದೇ ಶಬ್ದವೇ ? ಬಿಡೇ ಒಲ್ಲಿ ನಾನು !

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲಾ ಮೌನವೇತಕೇ ? ಮಾತಾಡೇ ಹುಚ್ಚೀ !
ಗೆಳತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳು ಎಲ್ಲವೂ, ಇಡಬ್ಯಾಡೇ ಮುಚ್ಚೀ

ಸುಖದ ದುಃಖಗಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ?
ಗೆಳತಿಯಲ್ಲದೇ ಯಾರು ಕೇಳುವರು ? ಸಾಕು ಬಿಡೇ ಸಾಕು

(ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ' ಎಂದು ನುಡಿದಳಾಗ)
ಸಾಕು ಚ್ಯಾಪ್ಪಿಯಿದು. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಾ ? ಮಾತಾಡೇ ಬ್ಯಾಗ

ನಮನ

ಹೋದವರುಷ ಮಳೆಗಾಲದೊಳಗೆ ನಾ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲಾ ನಿಂತು
ನೋಡುವಷ್ಟರೊಳು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ಮಳೆಯು ಕವಿದು ಬಂತು
ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿತೂ, ಗುಡುಗುಡು ಅಂದಿತು, ಸುರಿಮಳೆಯೂ ಬಿತ್ತೇ
ನೀರೇ ನೀರಾಯಿತೇ ಸುತ್ತಲೂ ಎತ್ತನೋಡಿದತ್ತೇ !

ಮಳೆ ತೀರುತ್ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಾ ಗಿಡದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ,
ಎಲ್ಲೂ ನೀನಿಲ್ಲದ್ದು ಕಂಡೆನೇ ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ! ಖೋಡಿ !

ಕಾಲವೃಳಿಸಿದೆ; ಎದೆ ಎದೆ ಬಡಿದೆನು, ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತೆ !
ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಿ ಅರಗಿಳಿಯೇ ! ಅವೆನು, ಮಾಣಿಕವೇ ! ಮುತ್ತೇ !

ಧಕ್ಕ ಧಕ್ಕನೆದೆ ಹಾರಹತ್ತಿದೊಡೆ ಅನಿಸಿತು ನೀ ಸತ್ತಿ !
ಗಂಡನ ಮನೆಗೇ ಹೋದೆಯೆಂದು ನೀ ಹೇಳಿದಳೇ ಅತ್ತಿ.

ಸುಮ್ಮನಾದೆ ನಾ, ಕಣ್ಣು ಒರಸಿದೆನು; ಸಮಾಧಾನವಾಗ್ಗೆ
ಅನಿಸಿದರೂ ಸಹ ಖೇದವೆನಿಸಿತೇ; ಹೇಳದೆ ಹೋದೇಗೆ ?

ಅತ್ತೆಯವರ ಮನೆಘೋಗುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತೇ ?
ಇಷ್ಟೂ ಹೇಳಲು ಗೆಳತಿಯ ಮುಂದೂ ನಾಚಿಕೆ ಒಂದಿತ್ತೇ ?

(' ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ' ಕೂಗಿತು ತಿರುಗಿ)
(' ಕೂಹೂ-ಹೂಂ ಹೂಂ ' ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಯಿತು ಎವೇ ತಿರುಗಿಮುರುಗಿ)

' ಹೂಂ ಹೂಂ ಹೂಂ ಹೂಂ ' ಏನು ಅನ್ನುವದು ಇದು ಅಲ್ಲೇ ಛಂದ !
ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯೆಂದು ಸಾಕಾಗಿಲ್ಲೇ ? ನೀನಲ್ಲಾ ಕಂದ !

ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು ಸಹ ನೀ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ನನಗೆ
' ಗಂಡನ ಹೆಸರನು ಹೇಳು ' ಎಂದು ನಾನೆಂದು ಅಂದೆ ನಿನಗೆ ?

ನಮನ

ತೊಟ್ಟಲದೊಳಗೇ ಮದುವೆಯಾಯಿತೋ ಇನ್ನಾದರು ಹೇಳೇ !
ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಹೋಯಿತು, ನಾನು ಹೇಳಿ ಕೇಳೇ !

ವಸಂತರಾಜನ ರಾಣಿಯಾದೆ ನೀ—ಎಂದಳೆನಗೆ ಅತ್ತಿ
ಅಹಾ ! ಕುಲು ಕುಲೂ—ಕುಹೂ ಕುಹೂ—ನಗೆ ! ಸಾಕೆ ನೊಬಗುಗಾರ್ತಿ

ಮಧುಮಾಧವನೇ ಗಂಡನಲ್ಲವೇ ? ಬಾಯಿಬಿಚ್ಚಿ ರಾಣಿ !
ಗಂಡನ ಹೆಸರನು ಹೇಳದೆ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜೀವದಾಣಿ !

ರಾಣಿಯಾದರಾ ರಾಜನಿಗಾದಿ—ನನಗೆ ಗೆಳತಿಯಲ್ಲೇ ?
ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನಾ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವದು ' ಗೆಳತಿಯೆ ' ಎಂದಲ್ಲೇ ?

ದನವ ಕಾಯ್ದು ಹುಡುಗರೂ ಕೂಡ ಕೇಳಾ ಟಕಮಕ ನೋಡುವರು
ಹಾಡು ಕೇಳುತಲೆ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲೇ, ಬೇಗನೆ ಓಡುವರು

ಕೈಯೊಳಗಿನ ಕೊಳಲನ್ನು ಬಿಸುಟಿದನು ಕುರುಬನು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ
ಎಲ್ಲರ ಮನಸಿಗೆ ನೀನೆ ಬಂದಿಯಾ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ?

ಕಪ್ಪು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮರುಳನೊಬ್ಬನೊ, ಥಾಡಿಗೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚು !
ಹೊರಗಿನವಿವು ನಾ ನೋಡಿ ಬೆರಗೇನೇ ; ಅದು ಮಾಡದು ಮೆಚ್ಚು !

ನಿನ್ನ ನೋಡುತಲೆ ಸುಖವೆನಿಸುವವೇ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವು ಯಾಕೆ ?
ಗೊತ್ತಿದ್ದಾದರು ಏನು ಮಾಡುವದು—ಪ್ರೀತಿ ಅದೇ ಸಾಕೆ !

ಒಂದು ಜೀವವನು ಒಡೆದು ಎರಡರೊಳು ವಾಕಿದಂತೆ ಆಗಿ
ತಳಮಳಿಸುವೆನೇ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ನಾ ಜೀವದ ನ . . . ವಾಗಿ !

ಎದೆಗೆ ಎದೆಯನೂ ಹಚ್ಚಿ ಕುಳಿತರೂ ನಾಕುಬಟ್ಟು ದೂರ
ಒಂದೇ ಆಗಲಿ ; ಎರಡು ಬೇಡಿವೂ-ಒಂದೇ ಇಡೀ ಪೂರಾ

ನಿಮಿಷಮಾತ್ರವೇ ಎಂದೆಂದಾದರು ಅನಿಸುವವೇ ನನಗೆ !
ವಸಂತಮಯ ಜಗ—ಏನೂ ಇಲ್ಲವು ಭೇದ ನನಗೆ ನಿನಗೆ !

ಮಾವಿನ ಮರಗಳೆ ಕಾಣಹತ್ತುವವು ನಿನ್ನಂಥಾ ಕೂಗೆ
ಹೂವೇ ಹೂಗಳು—ಅದರ ಹೊರ್ತು ಜಗ ಎಲ್ಲ ಶೂನ್ಯ ಆಗ್ಗೆ

ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ತಗಲಾಡಿ ರಸದ ಮಳೆ ಸುರಿವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿ ಹೋದೆ ನಾ—ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿಹುದು ಮಾಧವೀಯ ಬಳ್ಳಿ

‘ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ಕುಹೂ ಕುಹೂ ’ ಒದರಿ
(ಎಚ್ಚರ ಮಾಡಿತು ; ಉಸುರು ಬಿಟ್ಟಳೆ ಎಚ್ಚತ್ತಳು ಹೆದರಿ !

ಕೋಗಿಲೆ ಕಂಡಿತು ಗಿಡದ ಮೇಲೆ, ಹಾ ! ಅವಳು ಗಿಡದ ತೆಳಗೆ
ಜೀವನಾಯಿತ್ಯೆ ಅರ್ಧ ಅರ್ಧವೇ, ಅವರಿಬ್ಬರ ಒಳಗೆ !)

ಬೆಳೆಯು ಬೆಳೆದು ಕಳೆ ಏರಿತು ಭೂಮಿಗೆ ; ಬರಲಿಲ್ಲೇ ನೀನು !
ಆಳು ಜೋಳದೊಳು ಓಡುವಾಗ್ಗೆ, ಹಾ ! ನೆನಸಿದನೇ ನಾನು !

ಹಣ್ಣು ಎಲೆಗಳೂ ಹಾರಿಹೋದವೂ ; ಎಲ್ಲ ಮಣ್ಣುಪಾಲು !
ಮಾಗಿಯು ಬಂದಿತು, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಬರೇ ಗಿಡದ ಸಾಲು

ಮಳೆ-ಬೆಳೆಗಾಲಗಳಾದವು ಮಾಗಿಯು ಆಗಿಹೋಯಿತೆ !
ಬಾರೇ ಬಾರೇ ಜೀವದ ಗೆಳತೀ !— ಬಾ ಬಾರೇ ಜ್ಯೋಗ !

‘ ಮುಪ್ಪು ಹೋಯಿತು—ಹರೇ ಹರವಲೇ ಹೀಗೆ ನಾನು ಅನಲು
ಮಾವು ಬೇವಿನೊಳು ಸಹಜ ಕಂಡೆನೇ ಈ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲು !

ಕೋರೀಹುಳದಿಂ ಪಾತರಗಿತ್ತಿಯು ಕುಣಿಯುತ ಬರುವಂತೆ
ಮಾಗಿಯ ಬೆನ್ನನು ಬಿರಿಯುತ ಬಂದಿತು, ಸುಗ್ಗಿಯು ಅದರಂತೆ !

ನಮನ

ಕಂಡೆನು ನಿನ್ನನು, ಎಲೇ ಕೋಗಿಲೇ ! ಮಾವಿನ ಮರದೊಳಗೆ !

‘ ಕೂಹೂ ’ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಓಡಿಬಂದೆ ತೆಳಗೆ !

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಾ ಎಷ್ಟಾದಿದರೂ ಉತ್ತರವೇ ಇಲ್ಲ !

(‘ ಕೂಹೂ ಕೂಹೂ ’ ಅಂದಳು ಗೆಳತಿಯು—ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ)

ಅತ್ತರು ಕೂಹೂ, ನಕ್ಕರು ಕೂಹೂ, ಕೂಹೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ

ಒಂದೇ ಸ್ವರವೇ—ಒಂದೇ ಮಾತೇ—ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

(ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮವು ‘ ಕೂಹೂ ’ ಎಂಬದು ತಿಳಿದಳಾಗ್ಗೆ ಬಾಲೆ

ಕೂಹೂದೊಳಗೇ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥವೂ—ನುಡಿದಳು ಆಮ್ಯಾಲೆ)

ವಸಂತರಾಜನ ರಾಣಿ ನೀನು, ನಾ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಹುಡುಗಿ !

ಮಾವಿನ ಹಂದರ ನಿನಗೆ ; ನನಗೆಲೇ ಹರಕು ಉಡಿಗಿ ತೊಡಿಗಿ !

ಪ್ರೀತಿ ತೀರ್ಥವಿದು ಸೂಸುತುಂಬಿತೌ—ಕಾಣದಾಯ್ತು ತಳವು

ಅದನ್ನಾದರೂ ಧುಮುಕಿ ನೋಡೆ ನೀ ಕಂಡರದರ ಅಳವು

೩. ' ಇಳಿ ' ಎಂದರೆ ಬರಿ ಮಣ್ಣಲ್ಲ

ಇಳಿಯೆಂದರೆ ಬರಿ ಮಣ್ಣಲ್ಲ
ನಮಗೋ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ

||ವ||

ಎಸು ತಿಂದರೂ ತೀರದಿದೆ
ಎಸು ತುಂಬಿಯೂ ಮೀರದಿದೆ

ಅವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುದೂ ಅನಂತವೆಂಬುದು ಕಾಲಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲೇ
ಮೈಯೊಳು ಮಲಗಿದ ಆ ಆಳೆದ್ದರೆ ಬಾನೇ ಮನೆಯಲ್ಲೇ

ಈ ನೆಲಕೆಲ್ಲಾ ನೀರೇ ಮೇರೆ
ನೀರುಗಳಿಗಳ ಹಾದಿಯೆ ಬೇರೆ.

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನಿರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾದಾಡಲು ಬೇಕೆ ?
ನಲುಮೆಯ ನೀರನು ಕೆನ್ನೀರಿನ್ನುತ ಚೆಲ್ಲಾಡುವಿರೇಕೆ ?

ಮಣ್ಣಲಿ ನೀರಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ
ಚಿತ್ರತವಾಗಲಿ ಅವಾರವರಣ

ಬಾನುಲಿಯಲಿ ಮಾತಾಡುವ ಬನ್ನಿ ಗಾಳಿದೇರನೇರಿ
ಈ ರಸ ಮೀರಿ ಆ ರಸವೇರಿ ರಸರಸಿಕರು ಸೇರಿ.

ಅಕಾಂಡ ತಾಂಡವವೇತಕ್ಕೆ
ಲಾಸ್ಯವೆ ಸಾಕು ಈತಕ್ಕೆ

ನಂದಾದೀಪದ ನಡೆಮಾಡಗಳೇ ಸಂಚರಿಸುವ ಹಾಗೆ
ಜೀವ ಜೀವಗಳ ಕಾರ್ತಿಕೋತ್ಸವವು ಮೊದಲಾಗಲಿ ಮೇಗೆ.

ಋತುಗಳು ನಡೆಸಲಿ ರಿಂಗಣಗುಣಿತ
ಜೀವ ನುಡಿಸುತಿರೆ ವೀಣಾಕ್ವಣಿತ

ಮಾಲೆಯು ಕೊರಳಿಗೆ ಜೋತಿರುವಂತೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾತು
ಸುಗ್ಗಿಯು ನೆಲವನೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿರಲಿ ಮಧುಲೀಲೆಗೆ ಸೋತು.

೪. ಒಂದೆ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು

ಒಂದೆ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು

ಒಂದೆ ತವರ್ಮನೆ ಒಕ್ಕಲು.

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಜನರು ನಾವಿಂದೊಂದುಗೂಡಲು ಬಂದೆವು
ಮಣ್ಣ ಭೇದವನೆಣಿಸದೇ ಒಂದೆದೆಯ ಬಲವನು ತಂದೆವು
ತಾಯಿನೆಲವೇ ಅನ್ನವೆಂದೇ ನಿನ್ನ ಮೈಯ್ಯನ್ನುಂಡೆವು
ತಾಯಿ ಮೊಲೆನಾಲೆಂತು ತೊರೆವುದೊ ಅಂತು ಸೆಲೆಗಳ ಕಂಡೆವು

ಅದಕೆ ಜೀವನವೆಂದೆವು

ಅದುವು ಇರದಿರೆ ಬೆಂದೆವು.

ಪ್ರಾಣದೀವವು ಬೆಳಗಲೆಂದೇ ಪ್ರಾಣವಾಯುವ ಕುಡಿದೆವು
ಪ್ರಾಣ ಬೇಡುವ ಬಳ್ಳಿಯಂದದಿ ಬೆಳಕಿನತ್ತಲೆ ನಡೆದೆವು.

ಮರಣ ಜನನದ ನೋಟವು

ನೆರಳು ಬಿಸಿಲುಗಳಾಟವು.

ಬದುಕಿಗೆಂದೇ ಬದುಕಲೆಂದೇ ಗುಡ್ಡ ಹೊಳೆಗಳದಾಂಟುತ
ಉದಧಿ ಮಂಥನದಿಂದ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ವಿಷವನ್ನೀಂಟುತ

ಧ್ರುವ ಧ್ರುವಕು ಸುಳಿಸುಳಿದೆವು

ಬುವಿಯ ಸುತ್ತಗಳೆದೆವು.

ಮುಖದ ಮೂಗಿನ ಕಣ್ಣು ಕರುಳಿನ ರೂಪರೂಪದಿ ಬೆಳೆದೆವು
ಸುಖದ ನೆಲೆಯಲಿ ಬಿಸಿಲ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣವ ತಳೆದೆವು

ತಂಡ ತಂಡದಿ ಒಡೆದೆವು

ಗಂಡು ಗರುವಿಕೆ ಪಡೆದೆವು.

ಘಟ್ಟ ಮಲೆಗಳ ಧಟ್ಟಿಸಿ

ಕೋಟೆಕೊತ್ತಳ ಕಟ್ಟಿಸಿ

ನಮನ

ಪುರದ ನಗರದ ಪತ್ತನಂಗಳ ರೇವು ದ್ರೋಣಾಮುಖಗಳ
ಪರಿಕರದ ಪರಿವಾರದಲಿ ಬಲು ಬೆಳೆಸಿರುವ ಮಂಡಲಗಳ

ರಾಜ್ಯ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಗಳು !

ಪ್ರಾಜ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು !

ಹೆಣ್ಣುಗರುಳಿನ ಮೋಹ ಮಮತೆಗೆ ಬೇರೆಯಿದ್ದರು ಬೆರಿತೆವು
ಸಣ್ಣನೆಯ ದನಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಲು ಜನವು ಒಂದೆಂದರಿತೆವು

೫. ಭೂಮಿತಾಯಿ

ಮೈ ತುಂಬ ಬಾಯಿ ನೀನು
ತುಟಿಮುದ್ದು ನನ್ನ ಪಾಲು ;
ಎದೆಯಾಳ ವೊಲೆಯು ನೀನು
ಮೈ ತುಂಬ ನನಗೆ ಹಾಲು

ಕಂಡಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಖವು
ಕಣ್ತುಂಬ ನನಗೆ ಸುಖವು
ನೆಲದುದ್ದ ತೊಡೆಯು ನಿನಗೆ
ಮನವಾರೆ ನಿದ್ದೆ ನನಗೆ

ನೀ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರೇನು
ನೀನಿಲ್ಲದೆಡೆಯು ಇಲ್ಲ
ನಾ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದರೇನು
ನೆಲೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಿಗಿಲ್ಲ

ಬಾನಗಲ ತೊಟ್ಟುಲಲ್ಲಿ
ನೀ ತೂಗುತ್ತಿರಲು ನನ್ನ
ಕಟ್ಟಿರಲು ಚಿಕ್ಕಿಚಟ್ಟು
ನಾ ಮರೆವುದೆಂತು ನಿನ್ನ ?

ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುತ್ತಿರುವೆ
ಈ ಆಟ ಮುಗಿವುದೆಂದು ?
ನಿದ್ದೆಯನು ಮೀರಿ ನಿಂದು
ಮಕ್ಕಳನು ಎಂದು ಕರೆವೆ ?

ನಮನ

ಓ ತಾಯಿ ನೆಲವೆ ನಿಲವೆ
ತಮಾ ಬೆಳಕು ಹೊಮ್ಮಲಿನ್ನು
ನಮಾ ಮೈಯು ಬೆಳಕುದುಂಬೆ
ನೀನಾಗ ನಲಿವೆ ಗೆಲುವೆ.

ಯಾ ಬಣ್ಣವಿದ್ದರೇನು
ಯಾ=ಣ್ಣ ಅದರ ಮಾತು ?
ಬೆಳಕಾಗಲಿಮ್ಮ ಬದುಕು
ಒಂದೀತು ಜೀವ ಹೂತು.

ಯಾ ಪಾಡು ತೋಡಿಯೇನು ?
ಈ ಹಾಡು ಬೇಕು ನಮಗೆ
ಅರಿವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಗಲು
ಬಾಳಿದ್ದ ಒಂದೆ ಹಗಲು.

೬. ಹಸಿರಲ್ಲಿವೆ ಕೆಸರಲ್ಲಿವೆ

ಹಸಿರಲ್ಲಿವೆ ಕೆಸರಲ್ಲಿವೆ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಹೂವು
 ಉಸಿರಾಡಿಸಿ ಹುಸಿಮುಸಿ ನಗೆ ಸೂಸುತ್ತಿವೆ ತಾವು
 ಹಾ ಹಾ ಈ ಹೂ ಹೂ ಇವೆ ಸರಸಿಯ ಸರಿಸದಲಿ
 ತೋರದೆ ಕುಣಿವಸ್ವರಿಯರ ಕಾಣದ ಪರಿಸೆಯಲಿ
 ಗಾಳಿಯ ಅಲೆ ತಲೆದೂಗಿದೆ ಮಿತವಾಗಿದೆ ಸರ್ವ
 ಹಾಡುವವೊಲು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಯಾವನೊ ಗಂಧರ್ವ
 ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿನೆ ಕುಳಿತಿರುವರೊ ಯಕ್ಷನ ಬಳಿ ಯಕ್ಷಿ
 ಕಲ್ಪತರಂಗವ ತಲ್ಪಿಸೆ ಅರಳಿದೆ ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ
 ಚರಿಸುತ್ತಿದೆ ಗೋಚರಿಸದ ವರದೇಹಿಕ ಭಾವ
 ಸ್ಥೂಲಕೈಳಿಯಲೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ನಸುಕಿನ ಮುಂಜಾವ ?
 ಎಚ್ಚರ ಎಚ್ಚರ ಎಚ್ಚರ ಉಚ್ಚರಿಸಿತು ಸ್ವರವು
 ಕಿವಿಗಂಟಿಯ ಹುದುಲಯದಲಿ ಮೌನದ ಮರ್ಮರವು
 ನರುಗಂಪಿನ ಕಂಪನದಲಿ ರಾಗದ ಚಾತುರ್ಯ
 ಚಾರುತ್ವದ ಧಾರವಹಿಸಿರಿ ಮದಿಸಿದ ಮಾಧುರ್ಯ
 ತೂರ್ಯದ ರವ ತುತ್ತತ್ತೂ ತುತ್ತೂರಿಯನೂದಿ
 ಸ್ವಚ್ಛಂದಕ್ಕೆ ಹೃತ್ ಸ್ಪಂದಕ್ಕೆ ತೆರೆಯಿತು ಹೋ ! ಹಾದಿ
 ಚಿತ್ರದ ವರ್ಣವು ಹಾರಿರೆ ಉಳಿದಿರು ಶ್ರೇಲು ರೇಖೆ
 ಏನೋ ಸೂಚಿಸುವಂತಿದೆ ಅದ ಬಣ್ಣಿಸಲೇಕೆ ?
 ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರ ಸೌಂದರ್ಯವ ರಕ್ಷಣದಲೆ ಉಳಿಸಿ
 ಶಿಕ್ಷಣರಂಗವ ಹೂಡುವ ಈ ಕ್ಷಣದಲೆ ಮೊಳಿಸಿ
 ಓ ರಸಿಕನೆ ರಚಿಸುವ ಬಾ ನಾನೀನೊಡಗೂಡಿ
 ಸಂಭಾವಿತ ಕವನವನೇ ಬರಲದು ಒಳಮೂಡಿ.

೭. ಬಾಳೆ

ಕದಲದೆ ನಿಂತಿದೆ ಬಾಳೆಯೋಳೀ
ಬಾಳಿನ ಕದಳಿ
ತೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಬಯಲೊಳಗೊಂಡಿದೆ
ಓ ಯಾವ ತಳಿ ?

ಸೆರೆ ಹಿಡಿದರು ತೊಡೆ ಕಡಿದರು
ಯಾ ರಂಭೆಯನಿಲ್ಲಿ ?
ಇದೊ ಹುಗಿದರೊ ಎನ್ ಬಗೆದರೊ
ಜೆಲುಗೊಂಬೆಯನಿಲ್ಲಿ.

ಒಕ್ಕಾಲಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಸಿದೆ
ದಿಕ್ತಪ್ಪಿದ ಜೀವ !
ಕರಣಂಗಳ ಚರಣಂಗಳ
ಆಡಿಸುತಿದೆ ನೋವ.

ಅರ್ಭಕನನು ಗರ್ಭಿಸಲಿದೆ
ಸುಳಿನಾಭಿಯ ಒಳಗೆ
ಪಡದೆಯ ಹಿಡಿ ದಿವೆ ಎಲೆಗಳು
ಸುತ್ತಲು ಬೆಂಬಳಿಗೆ

ಓ ಕೋಮಲೆ ಓ ಶ್ಯಾಮಲೆ
ಯಾವುದು ಈ ಭವವು
ಕಂದನ ಹೊರ ತಂದೆನು ಎನು-
ತಿರುವೀ ಅನುಭವವು

ಯಾ ಬುದ್ಧನು ಒಳಗಿದ್ದನೊ
ಹೊರಬಿದ್ದನೊ ಈಗ
ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುತಿದೆ
ಸರ್ವಸ್ವದ ತ್ಯಾಗ

ಸಮನ

ಎದೆ ಹೂ ಇಗೊ ತಲೆ ಬಾಗಿ ಸಿ
ಮಣಿಯುತ್ತಿದೆ ಇಳಿಗೆ
ಫಲ, ನಿಷ್ಫಲ ! ನೀಳಿಗೆಯೋ-
ಮೂಲದಲಿದೆ ಬೆಳಿಗೆ

ಅರ್ಪಣಕೆದು ದರ್ಪಣವೆನೆ
ಮಿರುಗುತ್ತಿದೆ ಮೈಯು
ದರ್ಪಿಸದಲೆ ತರ್ಪಿಸುವೊಲು
ಎಲೆ ಎಲೆ ಕೈ ಕೈಯು

ಎಲೆಗೇ ಎಲೆಗೇ ರಂಭೇ
ಒಲೆಯುವೆ ಎಲೆ ಎಲೆಗೆ
ಶರಣನ ಮರಣವ ಕೊಳುತಿಹೆ
ಅನುರಾಗದ ಬೆಲೆಗೆ

ನೀ ತಣ್ಣಗೆ ನೀ ನುಣ್ಣಗೆ
ನೀ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಿಂದ
ಬಾಳಿನ ಸ್ಮಾರಕದಂತಿದೆ
ಈ ಸಾವಿನ ಅಂದ

ಬಾ ಗೆಳೆಯಾ ನೋಡಿದೆಯಾ
ಕ್ಷಣವಾದರು ನಿಂತು
ಬಾಳಿನ ಕೊನೆ ಬಂದಂತಿಗೊ
ಬಾಳಿಗೆ ಗೊನೆ ಬಂತು !

೮. ' ತತಃಕಿಂ ? '

' ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ವಿದ್ಯೆಯ ತಾಯಿ '
 ಎಂದರು ಕೆಲವು ಸುವಿದ್ಯರು.
 ' ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ಅವಿದ್ಯೆಯ ಬಾಯಿ '
 ಎಂದವರೂ ಕೆಲರಿದ್ದರು.
 ' ಏನು ಎಂದರೋ ಏನು ತಿಳಿದರೋ '
 ಇಬ್ಬರು ಮಹಾನುಭಾವರು.
 ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಾಟಿ ಅಸಾವಿ
 ಹೆಚ್ಚಿನದೇನಿದೆ ? ದೇವರು !
 ಸುಮ್ಮನಿರುವರೋ ಗುಮ್ಮನಗುಸುಕರು;
 ಬಿಮ್ಮಗೆ ಇರುವರು ಬೆಪ್ಪರು.
 ಮಾತನಾಡುವರು ತಪ್ಪುವದುಂಟು;
 ಮೂಕವೌನಿಗಳು ತಪ್ಪರು.
 ಭಾವುರೆ ಬೊಪ್ಪರೆ ಎಂದೆನು ಅವರನು
 ವಾದದಿ ಅವರೇ ಗೆದ್ದರು
 ಪೂರ್ಣ-ಅಪೂರ್ಣ ಎಂದರೆ ಸೋತರು
 ಶೂನ್ಯವಾದವರೆ ಬುಡ್ಧರು
 ಹೇಳಿ, ಕೇಳಿ, ಸತ್ತವರೇ ಶರಣರು
 - ತಿಳಿಸದೆ ಸತ್ತರೆ ವೇದಾಂತಿ
 ತಪಿಸಿ, ಜಪಿಸಿ, ಸತ್ತಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ
 ಹೇಳು ಮುಂದೆ ನೀನೇನಂತಿ ?

೯. ಅಳ್ಳಳ್ಳಿ ಬಾವಾ

ಅಳ್ಳಳ್ಳಿ ಬಾವಾ | ಬಂದಾ | ಅಳ್ಳಳ್ಳಿ ಬಾವಾ ||

ಯಾರ್ ಕೇಳಿದರೂನೂ ಅಂತಾರ, ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾವಾ |
 ಇವನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರಿಂವಾ ಅಂತಾನ ತಾಂ ಎಲ್ಲಾರಾವಾ |
 ಇವನ ಗಡ್ಡಾ | ಅಡ್ಡಾತಿಡ್ಡಾ | ಇವನ ಮೀಸೀ | ಹರಕಾ ಪರಕಾ
 ಮೂಗಿನ್ಯಾಗ ಎರಿಸಿಕೊಂಡಾನ ಮದುಗುಣಿಕೀ ಹೂವಾ
 ಬಗಲಾಸಗ ಮುಚಿಕೊಂಡಾನ ಕೊಡಲಿಯ ಕಾವಾ ||
 ಇಂವಾ ಯಾಂವಾ | ಇಂವಾ ಯಾಂವಾ | ಅಂದೀರೀ ನೀವಾ
 ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾನಂತ ದೈವದ ಸೇವಾ |

ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ಮೂಗುತಂದು
 ಸವಿಯಿಲ್ಲಾ ಅಂದಾ
 ನಾಕು ಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಣು ಕಿತ್ತಿ
 ಅಂದಾ ಬಲುಚೆಂದಾ

ಕಂಡಕಂಡವರ ಚೆಂಡಿಕ್ಕಿ ಹರಿದು
 ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನಮೂಳಿ ಹಿರಿದು
 ಮ್ಯಾರಿ ಅಂತ ಗೆರೀ ಕೊರೆದು

ಮುಂದಕಿಟ್ಟರ ಕಾಲನ್ನ | ಮುರಿದೆನಂಬಾವಾ
 ಎಲ್ಲಾಸರ ಪ್ರಸಾದಾನ | ತಾ ತಿಂಬಾವಾ
 ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದಾನು ಹುಚ್ಚಾ | ಇವನ್ನ ನಂಬಾವಾ
 ತಾನಂತಕ ಟೊಂಗೀ ತಾನೇ ಕಡಿದಕೊಂಬಾವಾ.

೧೦. ಮಧುಮಾಸದ ಕುಣಿತ

ಕುಣಿಸತದ ನೋಡ ಗೆಳತಿ | ಕುಣೀತದ ನೋಡು
ಒನಪಿಲಿ ಮಧುಮಾಸ ಇಲ್ಲಿ | ಕುಣೀತದ ನೋಡು
ಹ್ಯಾಂಗ ಕುಣೀತದ ನೋಡು ||ಪಲ್ಲ||

ನಮ್ಮನೆಯ ನೆರಿಹೊರೆಯಲ್ಲಿ
ನೆಲದಂಚಿನ ಆ ಕೆರಿಯಲ್ಲಿ
ಕಣ್ಣೆಳಸಿ ಎಳೆದಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಗೊಲ್ಲರ ಗುಡಿಸಲದ ಮ್ಯಾಲೆ
ಹೊಲೆಯರ ಹೊಲಗೇರಿಸುತ್ತ
ಯಾರಾರೂ ಇರದಲ್ಲಲ್ಲೂ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ನೆಲದಕ ಹಿರಿತನಕಾಗಿ
ಜನಾ ಜನರ ಕೊಲ್ಲುವಾಗ
ಈ ಬಡತನವೇತಕೆಂದು || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಅಡ್ಡ ಮಳೆಯ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ
ಕಸುವಿನ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ
ಮುಸುಕುವ ಕೆಂಧೂಳಿ ತೂರಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಕೋಲ್ಮಿಂಚಿದು ಹೊಳೆಹೊಳೆವಾಗ
ಗುಡುಗಾಡುವ ಗುಡುಗಿನಲ್ಲಿ
ಖಡಿಶ್ ಎಂದು ಸಿಥಿಲಿನ ಜತಿಗೆ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ತೊಂಗೆಯ ಹೊಯ್ವಾಟದಲ್ಲಿ
ಗೊಂಚಲು ತಲೆದೂಗುವಾಗ
ಎಲೆಗಳ ಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ನಮನ

ಹವಳ ಮಲ್ಲಿಗಿ ಸುರಿಸಿ
ಮಾವು ಮಲ್ಲಿಗಿ ಹರಸಿ
ಎಲ್ಲರನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಹೂಗೊಂಚಲ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ
ರಸ ಕುಡಿಯುವ ತುಂಬಿಗಳೆಲ್ಲಿ
ಝೇಂಕರಿಸುತ ನಿನದಿಸುವಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಹುಲಗಲ ಹೂ ಹುಣಿಸೆಗಳೆಲ್ಲಿ
ಬರದಂತೆ ರಂಗವಲ್ಲಿ
ಹೂ ಎರಚಿದ ರಂಗದಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಬಿಸಿಲಿರಲಿ ಹರಯದಲ್ಲಿ
ಒಲಿದವರೊಡನಾಟದಲ್ಲಿ
ಹಗಲೇ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಸಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಪಂಪನ ಬನವಾಸಿಯಲ್ಲಿ
ಎಂದೋ ವೈಶಾಖದಲ್ಲಿ
ಕುಣಿದರು ಅದು ಈಗೂ ಇಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ನಾ ಹೇಳುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲು
ನೀ ಕೇಳುವ ಹೃದಯದಲ್ಲು
ಒಳಹೊರಗೂ ತಾನೆಲ್ಲಿಲ್ಲು || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

೧೦. ಮಧುಮಾಸದ ಕುಣಿತ

ಕುಣಿಸತದ ನೋಡ ಗೆಳತಿ | ಕುಣೀತದ ನೋಡು
ಒನಪಿಲೆ ಮಧುಮಾಸ ಇಲ್ಲಿ | ಕುಣೀತದ ನೋಡು
ಹ್ಯಾಂಗ ಕುಣೀತದ ನೋಡು ||ಪಲ್ಲ||

ನಮ್ಮನೆಯ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ
ನೆಲದಂಚಿನ ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಕಣ್ಣೆಳಸಿ ಎಳೆದಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಗೊಲ್ಲರ ಗುಡಿಸಲದ ಮ್ಯಾಲೆ
ಹೊಲೆಯರ ಹೊಲಗೇರಿಸುತ್ತ
ಯಾರಾರೂ ಇರದಲ್ಲಲ್ಲೂ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ನೆಲದಕ ಹಿರಿತನಕಾಗಿ
ಜನಾ ಜನರ ಕೊಲ್ಲುವಾಗ
ಈ ಬಡತನವೇತಕೆಂದು || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಅಡ್ಡ ಮಳೆಯ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ
ಕಸುವಿನ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ
ಮುಸುಕುವ ಕೆಂಧೂಳಿ ತೂರಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಕೋಲ್ಮಿಂಚಿದು ಹೊಳೆಹೊಳೆವಾಗ
ಗುಡುಗಾಡುವ ಗುಡುಗಿನಲ್ಲಿ
ಖಡಿಶ್ ಎಂದು ಸಿಡಿಲಿನ ಜತಿಗೆ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ತೊಂಗೆಯ ಹೊಯ್ವಾಟದಲ್ಲಿ
ಗೊಂಚಲು ತಲೆದೂಗುವಾಗ
ಎಲೆಗಳ ಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ನಮನ

ಹವಳ ಮಲ್ಲಿಗಿ ಸುರಿಸಿ
ಮಾವು ಮಲ್ಲಿಗಿ ಹರಸಿ
ಎಲ್ಲರನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ || ಕುಣೀತೆದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಹೂಗೊಂಚಲ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ
ರಸ ಕುಡಿಯುವ ತುಂಬಿಗಳೆಲ್ಲಿ
ಝೇಂಕರಿಸುತ ನಿನದಿಸುವಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತೆದ... || ಹ್ಯಾಂಗ.

ಹುಲಗಲ ಹೂ ಹುಣಿಸೆಗಳೆಲ್ಲಿ
ಬರದಂತೆ ರಂಗವಲ್ಲಿ
ಹೂ ಎರಚಿದ ರಂಗದಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತೆದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಬಿಸಿಲಿರಲಿ ಹರಯದಲ್ಲಿ
ಒಲಿದವರೊಡನಾಟದಲ್ಲಿ
ಹಗಲೇ ಬೆಳುದಿಂಗಳೆನಸಿ || ಕುಣೀತೆದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

ಪಂಪನ ಬನವಾಸಿಯಲ್ಲಿ
ಎಂದೋ ವೈಶಾಖದಲ್ಲಿ
ಕುಣಿದರು ಅದು ಈಗೂ ಇಲ್ಲಿ || ಕುಣೀತೆದ... || ಹ್ಯಾಂಗ.

ನಾ ಹೇಳುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ
ನೀ ಕೇಳುವ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಒಳಹೊರಗೂ ತಾನೆಲ್ಲೆಲ್ಲ || ಕುಣೀತೆದ... || ಹ್ಯಾಂಗ...

೧೧. ಓ ಆಷಾಢಾ

ಓ ಆಷಾಢಾ—ಆಷಾಢಾಃಃಃಃ

ಆಡಿಸ್ಯಾಡಬ್ಯಾಡಾಃಃಃಃ

ದುರುಳರ್ದಾಂಗ | ನೆರಳು ಚೆಲ್ಲಿ

ಆಸೀ ಹಚ್ಚೀ | ಕಸಕೊಂಡಾಂಗ

ಬಂತು ಮೋಡಾ | ಹೋತು ಮೋಡಾಃಃಃಃ

ನೋಡಾಃ ನೋಡಾಃ

ಹುಚ್ಚುಗಾಳಿ ಬೆನ್ನುಪತ್ತಿ ತಾನೂ ಕೂಡಾ ||

ಹುಲುಗಲದಾಸಗಸ, ಗಿಲೀಗಿಲೀ ಅಂತಾಸವ | ಗಿಲಗಂಚೀಕಾಯಿಸ
ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಸ ಹೂರಣಿಲ್ಲಾಸ | ಬಿಡತಾವೋಸ ಬಾಯಿಸ
ಸೂಜೀಹಾಂಗ ಮೂಗ ಚಾಚ್ಯಾವ ಮಲ್ಲಿಗೀ ಜಾಜೀ (ಯೀ)
ಜೀ ಜೀ ಅಂತ ಅನಸಬ್ಯಾಡ | ಬೇರೇ ಮಾತು ನೆನಿಸಬ್ಯಾಡ
ಓ ಆಷಾಢಾಃ ಆಷಾಢಾ ಆಷಾಢಾ | ತಡಾಮಾಡಬ್ಯಾಡಾ.

ಮೊದಲ ಬಿತ್ತಿಗೀ ಮೊಳಕೀ ಒಡೆದು ಗೋಣು ಚೆಲ್ಲಾಸವ
ತೂಕಾ ತಪ್ಪಿದ ಮೂಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೀ ಮುಗಿಲಿಗೆ ಸಲ್ಲಾಸವ
ಎಲ್ಲಾಸವ ಎಲ್ಲಾಸವ ಎಲ್ಲಾಸವ ಮೋಡಾ
ಮಣ್ಣೆತ್ತೂನೂ ನೀರಡಿಸ್ಯಾವಸ
ಒಕ್ಕಲಿಗಸನ ಕಣ್ ಬಿಡಿಸ್ಯಾವಸ ಓ ಆಷಾಢಾ ||

ಇಳಿಗೆ ಬೇಕು ಮಳೀ ಗೆಣಿತನಾ

ಅನ್ನಾ ಬೇಕು ಪ್ರಾಣಿರುತಾನಾ

ಜೀವಕ ಜೀವ ಸರಿ ಸಂತಾನಾ |

ಹುಟ್ಟಿತೆಂತೂ ತನ್ನಕ ತಾನಾಃಃಃಃ

ಹೇಳೋ ಜಾಣಾ ಓ ಆಷಾಢಾ.

ಸಮನ

ಬಂತು ಮೋಡಾ | ಹೋತು ಮೋಡಾ |
ತಿಳಿದಿದರ ಗೂಢಾ |
ನಿನಗಸ | ಅಂದರ್ಯಾರು ಬ್ಯಾಡಾ ಓ ಆಷಾಢಾ.

ಮೋಡದಲ್ಲಿ ಆರೂಢನಾಗಿ ಬಾ
ರೂಢಿಯೆಲ್ಲ ನಿನ ಹಾದಿ ನೋಡತಡ
ಬಾ ಅಂದರು ನೀ ಬರಾಂವಲ್ಲಾ
ಬಿಡು ಅಂದರೂ ಬಿಡಾಂವಲ್ಲಾ
ಆದರು ಜೀವಾ ಕರಿತಾವಲ್ಲಾ
ಓ ಆಷಾಢಾ ಆಷಾಢಾ ಆಷಾಢಾ

ಮೃಗಾ ಆತು ಮೃಗಜಲಾ | ಹೊಲಾ ಆತು ಬರಿ ನೆಲಾ
ಬಯಲು ಸೀಸಮಿ ಆತು ಬೆಳವಲಾ
ಕೋಗಿಲ-ಕಂಠಾಸ ತಾ ಕೂತಿಲ್ಲಾ
ಕೂಗುವ ಕಸುವುನೂ ಸೋತಿಲ್ಲಾ
ಶ್ರಾವಣ ಬರುಮುಂಚೆ ನೀ ಬರಲಿಲ್ಲಾ
ಓ ಆಷಾಢಾ ಆಷಾಢಾ.

ಜಡೀ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮೃಗಾ ಕುಣೀಲಿ
ಜಗಾ ನೋಡತಿರಲಿ
ಕಸಾಕಡ್ಡಿ ಕೂಡ ಹಸಾ ಆಗಿ ಹೂ-
ಹಡಲಗಿ ಹೊತ್ತಿರಲಿ
ಎಳುವ ಬೆಳೀ ಬಾಳುವಿಗಾಗಿ
ಕತ್ತ ಎತ್ತಿರಲಿ. ಓ ಆಷಾಢಾ.

೧೨. ಗುಮ್ಮಾ ಗುಮ್ಮಿ

ಗುಮ್ಮಾ ಗುಮ್ಮಿ ಹೋಗಿ

ಇಮ್ಮಾನ ಸಂತಿಗೆ

ಒಮ್ಮಾನ ತಂದರ ಸಾಮಾನನ

ಡುಂ, ಡುಂ, ಡುಂ.

ಡುಂ, ಡುಂ, ಡುಂ.

ಇಟ್ಟುಕರು ಬೆಳಿದಂತ

ಕೊಟ್ಟುಕರು ನೋಡೋಣಂತ

ಕೊಟ್ಟೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರು ಸಾಮಾನನ

ಕೊಂಡೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರು ಸಾಮಾನನ

ಡುಂ, ಡುಂ, ಡುಂ.

ಡುಂ, ಡುಂ, ಡುಂ.

ಕೊಟ್ಟುಕರು ಉಳಿತಿತ್ತು

ಕೊಂಡಕ್ಕದ್ದು ಬೆಳಿತಿತ್ತು

ಕಂಡಾಗ ಸೋಜಿಗಂತ ಕೊಂಡಾಡ್ಯಾರ

ಉಂಡಾರ ಉಣಸ್ಯಾರ. ಬಡ್ಡೀಸಿ ಬೆಳಸ್ಯಾರ

ನೆರಿಹೋರಿ ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ ಬಿತ್ತಾಡ್ಯಾರ

ಡುಂ, ಡುಂ, ಡುಂ.

ಡುಂ, ಡುಂ, ಡುಂ.

ಬಿತ್ತೀದ ಭೂಮೆಲ್ಲ ಮುತ್ತೀನ ಗೊನಿ ಗೊನಿ

ಇದೇನು ಚಂದಂತ ಕೊನೆದಾಡ್ಯಾರ

ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತಂತ ನೆನೆದಾಡ್ಯಾರ

ನೆನೆಧಾಂಗ ನೆನೆಧಾಂಗ ಬೆಳಕೀಗೆ ಬಂದಾವ

ಮೊಳಿಕೆನು ಎಲ್ಲೊ ಗಿರಿಗಂವ್ವರದಾಗ

ಉಳ್ಳೀಯ ನೆಲದಾಗ ಸಲಕೀಲಿ ಕೆದರಿದರು

ಅದರಕದ ಬೇರು ಬೇರು ಹರಿದಾಡ್ಯಾವ.

೧೩. ಅಳಿಯನ ಪತ್ರ ಬಂತು

ಅಳಿಯನ ಪತ್ರ ಬಂತು ಗೆಳೆಯನ ಅಕ್ಷರದಾಗ
ಘಳಿಸಾಳಿ ಇಲ್ಲದನ ಜೋರಾ ।

ಕೆಲಸ್ಯಾರಿಗು ಕೆಲಸಾ ಐತಿ ಇವಗನನ ಕೆಲಸಿಲ್ಲಾ
ಮನೀಗೆ ಕನ್ನಾ ಹಾಕ್ಕಾನ ಶೂರಾ

ಇತ್ತ ನೋಡು ಕತ್ತೀಕಾಲ್, ಬುಟ್ಟೀಕಾಲ್, ಜುಟ್ಟೀಕಾಲ್
ಕುದುರೀ ಕಾಲಿನ ಅಕ್ಷರಾ
ಬತ್ತರದಲೆ ಪತ್ರಾ ಬರದಾನ । ದಮಡಿ ಕೂಡ ಹತ್ತರಿಲ್ಲಾ
ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಆಗ್ಯಾನ ಸಾಕ್ಷರಾ

ಮಾತೋಶ್ರೀ ಅಂತ ಮ್ಯಾಲೆ ವಿಳಾಸ ಹಾಕಸ್ಯಾನ
ಹೆಂಡ್ತೀಗ ಬರಸ್ಯಾನ ಪತ್ತರಾ
ಶಿಪಾಯಿ ಆಗತಾನಂತ ರುಪಾಯಿ ಬೇಕಂತ
ಬರಿಬೇಕೇನು ಉತ್ತರಾ ?

ಲಂಚಾ ತಿನಸ್ತಾನ ಲಂಚಾನು ತಿಂದಾನು
ಅದಕ್ಕು ಬೇಕಿವಗ ಹಣಾ
ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದರು ಹೊಟ್ಟೀನ ತುಂಬೂದಿಲ್ಲಾ
ಇಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ನಮ್ಮ ಹೆಣಾ

ಹಣದ ಅಂಕಿ ಮತ್ತ ತೀಡಿ ತೀಡಿ ಮೂಡಸ್ಯಾನ
ಸಹೀನ ಎಲ್ಲಾ ಮಜಕೂರಾ
ಜರೂರ ಜರೂರ ಅಂತ ಮೂರು ಸಲಾ ಬರಸ್ಯಾನ
ಎಲ್ಲಿನು ಇಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರ.

೧೪. ದುಡ್ಡು—ದುಡಿತ

ದುಡಿತನು—ದುಡ್ಡು ಕೂಡಿ | ಒಡೆತನ ನಡೆಸಿದರ |

ಕಡೆತನ ಉಳಿದೀತು | ಕಾರಭಾರಾ |

ಬಡತನ ಬಂತಂತ | ಬೊಡ್ಡಿತನ ಮಾಡಿದರ

ಬದುಕನು ಆದೀತು | ತಲೆ ಭಾರಾ ||

ಹಾ ಜೀ ಜೀ ಜೀ.

ಅತ್ತೀದು ಒಂದು ಕಾಲ ಸೊಸೀದು ಒಂದು ಕಾಲ

ಅವರವರೆ ಅವರ ಕಾಲ ಒಂದೈತಿ

ಆಳಾವರ್ದು ಒಂದು ಕಾಲ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲ

ದುಡಿದನ್ನ ದುಡ್ಡಿನ ಕಾಲ ಬಂದೈತಿ ||

ಹಾ ಜೀ ಜೀ ಜೀ.

ಅಜ್ಜಾ ಆರುತಲಿ ಮುತ್ತಾಮೂರುತಲಿ

ಕಚ್ಚಾಡಿ ಗಳಿಸಿದ್ದು ಕಳಿದಾರೋ

ನಿನ್ನಿನ ಮಂದಿ ಇಂದನ ಇಲ್ಲಾ

ಇಂದಿನವರು ಮುಂದ ಹ್ಯಾಂಗ ಉಳಿದಾರೋ ||

ಹಾ ಜೀ ಜೀ ಜೀ.

ಕೈಕಾಲು ಕೂಡಿಕೊಂಡು | ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕದಿದ್ದರಾ

ರಟ್ಟಿಗೆ ಬಲಾ ಹ್ಯಾಂಗ ಬರಬೇಕು

ಸೆಟ್ಟಿ ಸಂಸಾರಂತ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿಧಾಂಗ

ಹೊಟ್ಟೆನಕ ಬೆಳಿಸಿದರಾ ಹ್ಯಾಂಗಿರಬೇಕು ||

ಹಾ ಜೀ ಜೀ ಜೀ.

ನಮನ

ಹೊಲಾ ಮಾಡುವನ್ನ ಸೆಲಾನ ಇಲ್ಲಿದ್ದರಾ
ಬಲಾ ಹ್ಯಾಂಗಾರೆ ಅವಗ ಉಳಿದೀತು
ಹಲಾ ಹಲಾ ಅಂತ ಎತ್ತಿನ್ನಗುದ್ದರಾ
ಬಿತ್ತದ ಹೊಲಾ ಹ್ಯಾಂಗ ಬೆಳದೀತು
ಹಾ ಜೀ ಜೀ ಜೀ.

೧೫. ಸಸಾರ ಅಲ್ಲವೋ ಸಂಸಾರ

ಸಸಾರ ಅಲ್ಲವೋ ಸಂಸಾರ
ಅದು ನಿಃಸಾರವು ಅಲ್ಲ ಪೂರಾ
ಇದ ತಿಳಿದೂ ಬಾಳುವವ ಧೀರಾ
ಅದೆ ಕವಡಿ ಅವೆ ಪಗಡಿ ಮತ್ತೆ
ಅದೆ ಕುದುರೆ ಕತ್ತೆ
ಅದೆ ಪಟ್ಟ ಹಾಸ್ಯಾರ ಮತ್ತೆ.

ಕವಡಿ ತೂರ್ಮಾಡಿದವು
ಪಗಡಿ ಹಾರ್ಮಾಡಿದವು
ಯಾರಿಗೋ ಬಿದ್ದವು ಲತ್ತೆ !
ಎಲೊ ಸುಮ್ಮನೆ ನೀನ್ಯಾಕತ್ತೆ ?
ಸೋಲಿಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ ಗೆಲವು
ಇಂಥ ಆಟ ಆಗ್ಯಾನ ಹಲಕೆಲವು.

ಇದ ನೋಡಿ ಕಂಡರೆ ಚೆಲವೋ
ಅದೇ ಆಟಗಾರನ ಬಲವೋ
ಪೂಜಿ ಇದ್ದರೇನು | ಪೂಜಿ ಬಿಟ್ಟರೇನು
ಶುದ್ಧ ಲೇಖನ ಬೇಕೊ ಚದುರಾ
ಸಸಾರ ಅನಬ್ಬಾಡಾ ಸಂಸಾರಾ ||

೧೬. ಇದು ನಾಟಕಾ—ಬರಿ ನಾಟಕಾ

ಇದು ನಾಟಕಾ | ಬರಿ ನಾಟಕಾ
ಆಡೋದು ನೋಡೋದು | ನಾಟಕಾ
ಕೊಡೋದು ಬಿಡೋದು | ನಾಟಕಾ
ಬರೆದದ್ದು ತೆರೆದದ್ದು | ನಾಟಕಾ
ಕರೆಸಿದ್ದು ಕಳಿಸಿದ್ದು | ನಾಟಕಾ
ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ವೇಷ | ನಾಟಕಾ
ಸಂಪ್ರೀತಿ ವಿದ್ವೇಷ | ನಾಟಕಾ

ಯಾರ್ಯಾರ ಹರ್ಷಕ್ಕೋ, ಯಾವ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೋ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ನಾಟಕಾ

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡೋದು ನಾಟಕಾ
ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಕೊಡೋದು ನಾಟಕಾ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಟಕ | ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಾಟಕ | ಕಾರಣ ಹಾಕ್ಕಾಟಕ | ನಾಟಕಾ
ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ನಡೆದಾವ ನಾಟಕಾ
ಒಕ್ಕಟ್ಟು ಬೇಡತಾವ ನಾಟಕಾ
ಇದು ನಾಟಕಾ ಬರಿ ನಾಟಕಾ.

೧೭. ದೇವೀ ಕ್ಷಮಾಪನ ಸ್ತೋತ್ರ

ಮಂತ್ರವರಿಯೆ, ನಾ ಯಂತ್ರವರಿಯೆ ನಾನರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯಾ ।
ಆವ್ಧಾನವರಿಯೆ, ನಾ ಧ್ಯಾನವರಿಯೆ, ನಾನರಿಯೆ ಶ್ರುತಿಯ ಕಥೆಯಾ
ಮುದ್ರೆಗಿದ್ರೆಗಳ ಅರಿಯೆ ನಾನು, ಕೂಸಾಗಿ ತೆರೆವೆ ಬಾಯಿ ।
ನಿನ್ನ ಅನುಸರಣ ಕ್ಲೇಶಹರಣ ಇದನೊಂದೆ ಬಲ್ಲೆ ತಾಯಿ ॥

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ವಿಧಿಯು, ಮೈಗಳ್ಳ ನಾನು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಇಲ್ಲ ।
ನಡೆಯಲಾರೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಚರಣ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಜಾರಿತಲ್ಲ ॥
ಕ್ಷಮಿಸು ಜನನಿ ಶಿವೆ ಸಕಲರನ್ನು ನೀ ಕೃಪೆಯಮೋರಿ ಕಾಯಿ ।
ಹುಟ್ಟಬಹುದಲಾ ಕೆಟ್ಟಮಗುವು ಇರಲಾಸ ಕೆಟ್ಟ ತಾಯಿ ॥

ನಿನ್ನ ಪುತ್ರರೆಷ್ಟೆಷ್ಟೊ ಸರಲರೆನಿಸಿಹರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ।
ವಿರಲ-ತರಲ, ಸ್ಥಿರವಿರಲೆ ಆರೆ ನಾನವರ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ॥
ಬಿಡಬೇಡ ಕೈಯ, ಅದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲ ಕೇಳವ್ವ ಶಿವನ ಜಾಯೆ ।
ಕೆಟ್ಟ ಮಗುವು ಹೋ ! ಹುಟ್ಟಬಹುದು ಇರಬಹುದೆ ಕೆಟ್ಟ ತಾಯೆ ॥

ಜಗಜ್ಜನನಿ ನನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಪದಸೇವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ।
ದೇವಿ ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ನನ್ನ ಹಣ ವೆಚ್ಚವಾಗಲಿಲ್ಲ ॥
ಇಷ್ಟಾದರೂನು ಆ ಸ್ನೇಹಕೆಣೆಯೆ ಮಮತಾ ಸ್ವರೂಪ ಮಾಯೆ ।
ಕೆಟ್ಟ ಮಗುವು ಹುಟ್ಟಾನು, ಕೆಟ್ಟವಳು ಅಹಳೆ, ಇಹಳೆ, ತಾಯೆ ?

ಎಷ್ಟೆಂತ ಪೂಜೆ, ಎಷ್ಟೆಂತ ಸೇವೆ ದೇವರನೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆ ।
ಎಂಬತ್ತರಾಚೆ ಇಳಿವಯಸು ಬಂತು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟೆ ॥
ಓ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಸಾಕು, ಉಳಿದವರು ಹಿಡಿಯಲೆನ್ನ ಬಿಡಲಿ ।
ಆಧಾರವಿರದೆ, ನಾನಾರ ನಂಬಿ ಈ ಬಗೆಯ ಮೊರೆಯನಿಡಲಿ ॥೨

ಓ ಅವರ್ಣೆ ಆಕರ್ಣಗಳಲಿ ಬಿದ್ದಿರಲು ನಿನ್ನ ನಾಮ ।
ಬಾಯಿಬಡಕ ನಾಯಡಗತಿಂಬ ಜನನಾಣಿ ಅಮೃತಧಾಮ ॥

ನಮನ

ರಂಕ ಕೂಡ ಆತಂಕವಿರದೆ ತಾ ಕೋಟಿ ಕನಕ ಪಡೆವ |
ಜನನಿ ನಿನ್ನ ಜಪಮಹಿಮೆಯರಿಯದವ ಹೌದು ತೀರ ಬಡವ ||

ಮೈಯ ತುಂಬ ಸುಡುಗಾಡ ಬೂದಿ, ವಿಷದೂಟ ಬಯಲನುಟ್ಟ
ಜಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ, ಹಾವನ್ನು ಹೊಟ್ಟು ಪಶುಪತಿಯೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟ
ತಲೆಯಬುರುಡೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭೂತಗಣ, ಸುತ್ತಿಕೊಂಡೆ ಇರುವ |
ನಿನ್ನ ಕೈಯ ಹಿಡಿದಿರುವ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಈಶನಾಗಿ ಮೆರೆವ ||

ಮೋಕ್ಷದಾಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ ವೈಭವದ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ ನೆವಕೆ |
ವಿಜ್ಞಾನದಾಸೆ ಸುಖದಾಸೆ ಕೂಡ ಇನಿಸಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಸ್ತವಕೆ ||
ಅಂತೆ ನಿನ್ನ ಬೇಡುವೆನು ನಾನು ಆಮರಣ ತಪಿಸುತ್ತಿರಲಿ |
ಓ ಭವಾನಿ ರುದ್ರಾಣಿ ಶಿವಶಿವೇ ಎಂದು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಲಿ ||

ವಿಧಿವಾದ ಉಪಚಾರದಿಂದ ಆರಾಧನೆಯನು ಮಾಡೆ |
ಒಣ ಒಣಕು ಮಾತು ಬರಿ ಚಿಂತೆಯಾತು ನಿನ್ನವನು ಎಂದು ನೋಡೆ ||
ಓ ಶ್ಯಾಮೆ ನೀನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯಲಿ ಕರಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ |
ಅದು ನಿನಗೆ ಸಹಜ, ಇದು ನನಗೆ ಸಹಜ, ಕರುಣೆಯನೆ ಬೇಡುತ್ತಿರುವೆ ||

ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುವೆನು ನಿನ್ನನೊಂದೇ |
ಹೇ ದುರ್ಗೇ ನೀನು ಕಾರುಣ್ಯಪೂರ್ಣೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಅಂತೆ ಬಂದೆ ||
ಇದು ಡೋಂಗು, ಡಂಭ ಬರಿದೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರು ಭಾವ ಸಹಜ ತೆರನೇ
ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದವ ತಾಯಿಯೆಡೆಗೆ ಬರನೇ ? ||

ಜಗದಂಬೆ, ಬೇರೆ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಬೇಕೆ ? ಕರುಣೆಯಲಿ ಮಾಡು ಎಲ್ಲ |
ಅಪರಾಧವೆಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದರು ಮಗುವು, ತಾಯೀನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ||
ಪಾಪಳ್ಳಿ ನಿನ್ನ ಸಮರಿಲ್ಲ, ಪಾಪಿಯಲಿ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ ಜೋಡು |
ಮಹದೇವಿ, ಏನು ನಾ ಹೇಳಬೇಕೆ ? ಸರಿ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು ||

೧೮. ಇರುಳಗಾಳಿ

ಯಾರದು ಕದಗಳ ಪಟಪಟ ಬಡೆದು
ದಡಬಡ ನುಗಿಸುವರು ?

ಯಾರದು ಬಾಗಿಲ ಚಿಲಕಗಳನ್ನು
ಕಿಲಿಕಿಲಿ ನುಗಿಸುವರು ?

ಯಾರದು ಕಿಟಕಿಯ ಸಂಧಿಗಳಿಂದ
ಕೈಗಳ ಚಾಚುವರು ?

ಯಾರದು ಸೀರೆಗಳನ್ನಲುಗಾಡಿಸಿ
ಮುಖ ಮರೆಮಾಚುವರು ?

ಹಳ್ಳ ಬಂದವೋ ಹೊಸ್ತಿಲವರೆಗೂ
ಸೋ ಎನ್ನುತ್ತಲಿವೆ
ಅರಳಿಮರದ ಎಲೆ, ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳು
ಚಡಪಡಿಸುತ ಲಿವೆ

ಏನು ದಾಳಿಯೋ ! ಏಕೆ ಧೂಳಿಯೋ
ಎನ್ನುತ್ತಿಹೆ ನಾನು.

ನಿದ್ದೆ ತೊರೆದೆದ್ದ ಇರುಳಗಾಳಿಯೇ
ಇದು ಇರಬಹುದೇನು ?

೧೯. ಏರಿಯುಳ್ಳನ ಹಾಡು

ಭೃಂಗದ ಜೋಡಿ | ಭೃಂಗಿಯ ಕೂಡಿ
ಶೃಂಗವನೂದುವೆ ಶೃಂಗಾರಿ
ಸುಮಮಧುಸಾನ | ಸುಮಧುರಗಾನ
ಬಸವನ ಪಾದದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವ | ಶಿವನಾದದ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಮಲಗುವೆನಲ್ಲಿಯೆ ಮತ್ತೇರಿ

ಗೂಗೆಯ ಕೂಗನು ಕಿವಿಮರೆದೂಡಿ
ಬಾವಲಿ ಬೆನ್ನ ಸವಾರಿಯ ಮಾಡಿ
ಬೇಸಿಗೆಯಾಚೆಗೆ ತೂರುವೆ ಗಾಡಿ
ನಾ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ! ನನ್ನದೆ ಮೋಡಿ ಸ್ವತಂತ್ರನಾದೆನು ಸುಪ್ರೀತ
ತೊಂಗಲ ತೊಂಗಲ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತೂ-
ಗಾಡುವ ಹೂಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ
ನಾನು ಖಿಲಾಡಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿ ಆಡುವೆ ಹಾಡುವೆ ಸಂಗೀತ

೨೦. ಶೆಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ (ಪ್ರಣಯೋಕ್ತಿ)

ಬೆಳವಿಗೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಳಿವ ಸೂತ್ರ
ಪೂರ್ಣತೆಯ ಆಯುಷ್ಯ ಕ್ಷಣಿಕ ಮಾತ್ರ
ಜಗದ ಆಡಂಬರದ ರಂಗಭೂಮಿ
ನಕ್ಷತ್ರಯಾನದಲಿ ಪ್ರಳಯಗಾಮಿ
ಮರ ಬೆಳೆದ ರೀತಿಯೇ ನರನ ಉಳಿವು
ಒಂದೆ ಆಕಾಶದಲಿ ಬೆಳೆವು ಕೊಳೆವು
ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕೊಬ್ಬು, ಮಾಗುವೆಯೆ ದೀನ
ವೃದ್ಧಿಯಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ ಸ್ಮೃತಿ ವಿಲೀನ
ಸಂಹಾರಿಕಾಲ ವಿನಶನ—ಸಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಸಿ
ಯೌವ್ವನದ ಹಗಲನಿರುಳಾಗಲೆಳಸಿ
ಅಚಿರಗೊಳಿಸುವ ಬಾಳಬೆಡಗ ನೆನೆಸಿ
:: ನಂಕಣ್ಣೆ ನಿನ್ನ ತಾರುಣ್ಯ ಚಿರವೆನಿಸಿ
ನನಗು ಕಾಲಗು ವೈರ ನಿನ್ನೊಲುಮೆಗಾಗಿ
ಕಳೆವನವ; ಉಳಿಸುವೆನು ನಾನು ಹೊಸತಾಗಿ.

೨೧. ಕೀಟನ್ಸ್ (ಪ್ರಣಯೋಕ್ತಿ)

ತೀರೇನೊ ಏನೊ ಇರುತಿರುತ ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮಿಗಿಲೆ ಒಂದು ಇರುಳು
ಉಳಿದೀತು ಕೆಲಸ, ನಿಂತೀತು ಕೈಯು, ನಿಂತಲ್ಲೆ ಉಳಿದ ತಿರುಳು
ಹರಗಿದ್ದೆ ಚೆಂದ, ಉಳಿದ್ದೆ ಲೇಸು, ಬಿತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂಥ ಬೀಜ
ತಲೆಯೆಲ್ಲ ಕಾಶಿ ! ಹೋ ! ಗ್ರಂಥರಾಶಿ ! ಮುಳುಗಿತೊ ಬಾನ ತೇಜ

ಕಣ್ಣಿ ದಿರು ಗಗನಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯೆ ಗಂಧರ್ವನಗರವೊಂದು
ಕಟ್ಟಿತು ಕಃ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಇಳಿಗೆ ತಂದು
ಹಲಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೀನೆ, ಅದಕೆ ಕೊಟ್ಟೀನೆ ಮೂರ್ತರೂಪ
ಜಾರೀತೊ ಮೋಡ ಆ ಕನಸು ಕೂಡ, ಆರೀತೊ ಇಲ್ಲಿ ದೀಪ

ಬರಿ ಮೂರು ದಿನದ ಹಳೆ ಮುರುಕದಲ್ಲಿ ಗರ್ಕಾದ ಹುಸಿಯ ಬೆಡಗಿ
ಯಾಕಾ ದಿಮಾಖ, ರುಚಿನೋಡು ಪಾಕ ಬಂದಾಗ ಹುಚ್ಚುಹುಡಗಿ
ಭಯದ ಮುಂಚೆ ಸಂಶಯವು ಬಂತು ಉಸಿರಡಗಲೇನು ಹೊತ್ತು
ರಾವಣಗು ಗೊತ್ತು, ರಾಮನಿಗು ಗೊತ್ತು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾವೆ ಕುತ್ತು

(ಈ ಪ್ರಸಂಚೆ ಕೈ-ನೆಲ್ಲಿ ಮಾಡೆ ಬಂದಿತ್ತು ದುಃಖ ಭರ್ತಿ)
ಇರವುಗಡಲ ತಡೆ ನಿಂತು ನೋಡೆ ನೆರೆ ಬಂತು ಬಂತು ಆರ್ತಿ
ಕಃ ಪದಾರ್ಥವೆನಿಸಿತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ! ಕಃ ಕಿಂ ಪದಾರ್ಥ ಕೀರ್ತಿ

೨೨. ಮಿಶೇಸ್ ಬ್ರಾವಿಂಗ್ (ಪ್ರಣಯೋಕ್ತಿ)

ಪ್ರೀತಿಸಲೆಬೇಕೆ ? ಪ್ರೀತಿಸು ಅದರೂ
ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿಯೆ ಇರಲಿ ; ಬೇರೆ ಎನ್ನದಿರು—
' ಆ ನಗೆಯು, ಆ ನೋಟ, ನುಡುವ ಅಂದ
ಬಗೆಯೊಲಿವ ರೀತಿ ಇರಲೆಷ್ಟೆ ಚೆಂದ

ಯಾವದೋ ದಿನದ ಸವಿ ನೆನಪ ತಂದು
ತಂದ ತಂಬುಲ ನುರಿಸಿ ಓಹೊ ! ರುಚಿ ಎಂದು—
ಪ್ರಿಯನೆ ನಂಬದಿರಿವನು, ಬೇರೆಯಾದಾವು
ಅದಕಾಗಿ ಒಲಿದೆನೇ ನಾವು ನೀವು

(ಇತ್ತ ಒಲಿದಾ ಒಲವು ಅತ್ತ ಒಲಿದೀತು)
ನನ್ನ ಕಂಬನಿ ತೊಡೆದ ನಿನ್ನ ಕರುಣೆ
ಅದಾಗ ನನ್ನ ಗತ ದುಃಖ ಸ್ಮರಣೆ
ಗತಿಸೀತು ಗತಿಸಿದಾ ದುಃಖದೊಡನೆ.
ಹೃದಯ ಕೊಟ್ಟವ ಹೃದಯದರಿವ ಕೊಡನೇ ?

ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿಯೆ ಇರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಚಿರಕಾಲ
ಪ್ರಿಯಪ ಲಯವನುಸರಿಸಿ ಪ್ರೇಮಲೋಲ.

೨೩. ನೀಲ—ನಯನ

ಓ ನೀಲ ! ಗಗನದ ಭಾವ ಚಂದ್ರನ ಜೀವವಾಡುವ ಜೀವವೋ
ರವಿಯ ಅರಮನೆ, ಚುಕ್ಕೆಚುಕ್ಕೆಗಳೊಡನೆ ಮೆರೆಯುವ ಲೋಕವೋ

ಇಂದ್ರನೈರಾವತವು ಗೌರಿಯ ಗಜದೊಡನೆ ಆಡುವ ನಯ
ನೀಲದಾಡುಂಬೊಲವೆ ಇಂಬಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊಂದುವ ಆಶ್ರಯ

ಕಡಲ ಸುಂದರಿ ತನ್ನ ಬೆಡಗನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕನ್ನಡಿ
ನದೀನದಗಳ ಹಳ್ಳ ಹೊಳೆಗಳು ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರು ತನ್ನಡಿ

ಕೆಂಪೆ ಏರಲಿ, ನೊರೆಯ ತೂರಲಿ, ಸುತ್ತು ಹಸಿರನೆ ಹೀರಲಿ
ನೀಲಿಯಲ್ಲದೆ ಏನು ಬಿಂಬಿಸಬಹುದು ನೆಚ್ಚಿನ ನೀರಲಿ ?

ವಿಷ್ಣುಕಾಂತಿಯ ಗಂಟೆ, ಧತ್ತೂರದ ತುತೂ ತುತೂರಿಯು
ಅದೆಕೊ ಇಂದೀವರವು, ಭ್ರಮರದ ಕೂಡ ನಡೆದ ಫಿತೂರಿಯು

ಕವ್ವು ನೆರಳು ಘನ ಕವ್ವು ಇರುಳು ಘನಘನವು ಜೀವಗರಿಮೆ
ನೀಲನಯನ ಘನ ಏನು ಬಣ್ಣಿಸಲೆ ಅದರ ದಿವ್ಯ ಹಿರಿಮೆ.

೨೪. ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ

ಚೈತನ್ಯ ಕಳೆಯ ಕಳಕೊಂಡು ಮೈಯು ಒಲಿದೊಲಿದು ಹಿಗ್ಗದಂತೆ
ಸವ್ವಗಾಗಿ ತೋರಿತ್ತು ಸಗ್ಗ ಹಳೆಪಳೆಯ ಕಗ್ಗದಂತೆ.
ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾಣೆ, ಅದು ಜಾಳು ನೇಯ್ಗೆ ಪಂಜೆ
ಕತ್ತಲನ್ನೆ ಪಡೆವಂತೆ ಬಯಲು ಬರಿ ಬಂಜೆಯಾಗಿ ಸಂಜೆ.

ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಚೂಪು ಆಗಿತ್ತು ಸರಿಸಪಾಟು
ಬಣ್ಣದಲ್ಲು ಕೊರೆದಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ಇತ್ತಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತುಕಾಟು.
ಸ್ತಂಭ ರೋಗ ಬಡಿದಂತೆ ಇತ್ತು ನಂದನದ ವೃಕ್ಷರಾಜಿ
ಸುಣ್ಣದಂತೆ ಒಳ ಸುಡುತಲಿತ್ತು ದಿವಿಯಲ್ಲು ಮಲ್ಲಿಜಾಜಿ

ಮರದ ಚಿತ್ರಗಳ ತೆರದೊಳಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿರಾಶಿ.
ಮಸಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದಂತೆ ಭೈರವನ ವಾರಣಾಸಿ.
ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಬಂದಿತ್ತೊ ಏನೋ ಆವಾಗ ಚಂದ್ರ ಕಳೆಗೆ
ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯ ಆಯುಷ್ಯ ತೀರಿ, ಇಳಿದಿಳಿದಳಾಕೆ ಇಳೆಗೆ.

ದೇವಲೋಕದೊಳು ಪ್ರೀತಿ ಬೀಜಗಳ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಜೋಡಿ
ಜೀವಲೋಕದೊಳು ಬೆಳಸಿಕೊಳಲು ಬರಲಿಹದು ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿ
ನೀರೆ ಆರಿ ಹಾರಿದರು ಬರದೆ ಪರ್ಜನ್ಯರೂಪ ವೃಷ್ಟಿ
ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ವಿರಹವೆಂತು ಸಹಿಸೀತು ಸಾವ್ಯವೃಷ್ಟಿ ?

೨೫. ಶ್ರದ್ಧಾನಂದ—ಸಂನ್ಯಾಸಿ

ಸಂನ್ಯಾಸಿ ! ನೀ ನಿನ್ನ ದಂಡದಂತೆ
ಇನ್ನು ಮುನ್ನೂ ಯೋಗಿಯಂತೆ ನಿಂತೆ
ಗೀತೆ ಹಾಡುವ ಆ ತತ್ತ್ವದಂತೆ.
ಭೀತಿ ಮೀರಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ತ್ವದಂತೆ

ಹೀಗೆಯೇ ನೀನಿದ್ದೆ ದೇಹವಿದ್ದಾಗ್ಗೆ
ಹಾಗೆಯೇ ನೀನುಳಿದೆ ದೇಹಬಿಟ್ಟಾಗ್ಗೆ
ನೆಚ್ಚಿದ್ದೆ ಹಿಗ್ಗಿದ್ದೆ ಇರು ತೀರುವಾಗ್ಗೆ
ಹೆಚ್ಚೇನು ಬ್ರಹ್ಮವನು ಸೇರುವಾಗ್ಗೆ

**ಶ್ರದ್ಧಾನಂದರ ಆತ್ಮಗೀತೆ
ಉದ್ಘಾರ !**

ಜಯ ಧರ್ಮವೇ ! ಜಯವೆ ! ಗುರುವರ್ಯನೇ
ಜಯ ವೇದಭೂಮಿಯೇ ! ಜಯ ಆರ್ಯನೇ
ಗುರುವೆ “ ಶ್ರದ್ಧಾನಂದ ” ಎಂದು ಕರೆದೆ
“ ಹಿರಿದು ಇದುವೇ ” ಎಂದು ಇಂದು ಅರಿದೆ
ನೀನಿಟ್ಟು ಹೆಸರಿಂದು ಹೆಸರಾಗಿ ಮೆರೆದು
ತಾನಾಗಿ ಆಗಿಹುದು ಆತ್ಮದಾ ಬಿರುದು

ಕೊಲೆಗಡಕನಿಗೆ !

ಇರು ಯಾವನೇ ನೀನು ಮರುಳ ನೀನು
ಮರಣ ಬಯಸಿದೆ ಆದಿನಮರ ನಾನು
ಮತಭ್ರಾಂತನೇ ನೀನು ಮತಿಭ್ರಾಂತನಾದೆ
ಮಿತಿಮೀರದೊಲು ಇಂದು ನಾ ಶಾಂತನಾದೆ
ಕೊಂದು ಅಳಿಸುವೆನೆಂದು ನೀ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ
ಹಿಂದಿಯರ ಹೃದಯದಲಿ ನಾನು ನೆಲೆಗೊಂಡೆ

ನಮಃ

ಹೋದೀತು ಎಂದೆಯಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಸತ್ತು !
ಆದರದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತು.
ನಂಬಿದವರಿಯೆ ಕಡೆಗು ತಾಳಿಬಾಳುವರು
ಹುಂಬರವರಿದಿರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಾಳುವರು ?
ನಚ್ಚಿದವರಾಳುವರು ಕಡೆಯ ವರಿಗೆ
ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಹರಿದವರು ಕಣ್ಣು ಮರಿಗೆ.
ಹುಸಿ ಹೋಯಿತಲೆ ಮೂಢ ! ನೀನೆಸೆದ ಗುಂಡು
ಮಸೆಗಲ್ಲು ಅದು ಮಸೆಯೆ ಮನದ ಮೊಂಡು

ಆರ್ಯರಿಗೆ !

ಮರುಗದಿರಿ, ಮರುಗದಿರಿ ! ಸಂನ್ಯಾಸಿ ನಾನು.
ಮರುಗದಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ ಆರ್ಯರಲ್ಲೇನು ?
ದೇಶ ಕಾರ್ಯವು ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಈಶ ಕಾರ್ಯವು ಎಂದು ತಿಳಿದವನು ಆರ್ಯ
ಅಂಜುವವನಳುಕುವವನಾರ್ಯನಲ್ಲ
ಹಿಂಜರಿವ ಹೇಡಿಯವನಾರ್ಯನಲ್ಲ
ರೊಚ್ಚಿನಿಂ ಶಪಿಸದಿರಿ ಕೊಂದವನ ಕುಲವ
ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಮರೆಯದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಬಲವ
ತಲೆಗಡಕ ಕೊಲೆಗಡಕರಿಗೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ
ತಲೆತಿರುಕ ಹೇಸದಂತಹ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲ
ಭೇದವಿರಲೂಬಹುದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ
ಭೇದಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಕೆ ಹೊರತು ಮೋಸಗಾರಿಕೆಯು
ಬಲ್ಲವರದಲ್ಲ ಕ್ಷುಲ್ಲಕರ ಹಾರಿಕೆಯು
ಇವರ ಹಾರಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಮೇಲೆ ; ಕೆಳಕೆ
ಇವರು ಇಳಿವುದು ತೀರ ಪಾತಾಲ ತಲಕೆ

ಸಮಸ

ಮರುಗದಿರಿ ಮುನಿಸದಿರಿ ಕೆಡದಿರಲಿ ಗಂಡು
ಮರೆಯದಿರಿ ಧೀರನೇ ಧರ್ಮದಾ ದಂಡು
ನಿಮ್ಮ ಶೋಕಕೆ ಬರಲಿ ದಯೆಯ ರೂಪ
ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರಲುತ್ಸಾಹ ಬೇಡ ಕೋಪ

ಶಾಸನ

ನಿಮ್ಮ ಕುಲವನು ಕಾಯ್ದು ಭಲವು ಇರಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮದಿ ನಡೆವ ಬಲವು ಬರಲಿ
ಆಗದಿರಿ ಆಗದಿರಿ ಷಂಡರಂತೆ
ಆಗಿರೆನ್ನಯ ಕೈಯ ದಂಡದಂತೆ

೨೬. ವೃದ್ಧ !

ರಸವು ಸೀಪಿದ ಮೇಲೆ ಒಗೆದ ಸಿಪ್ಪೆ
ತಿಳಲು ತೀರಲು ಒಣಗಿ ಬಿದ್ದ ಗೊರಟ
ಮನೆ ಮುರಿದ ಮೇಲೆ ಹರಹಿರುವ ತಿಪ್ಪೆ
ಬರಿಯ ಎಲುಬಿನ ಗೂಡು ಶುದ್ಧ ಒರಟ.

ಮೊನ್ನೆ ಬೆಳದಿರಬಹುದು ಅವನ ಮೀಸೆ, ಗಡ್ಡ ಉದ್ದಾ
ತಲೆ ಬೋಳ, ಮನೆ ಬೋಳ ಅವನು ನಿನ್ನಿದ್ದಾ
ಇಂದು ಸಾಲ್ವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಎದ್ದಾ
ಕಿಚ್ಚಿನಲ್ಲೋ ಮಣ್ಣು ಕುಣಿಯಲ್ಲೊ ಬಿದ್ದಾ
ಹಿಂದುಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಹಿಡಿ ಬಾದಿ, ಶುದ್ಧಾ
— ಈಗ ಉಳಿದುದದೇನು ?

ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಹವು ಇರುವೆ ಗೊದ್ದಾ
ಯಾವನಾ ಜೀವನವೆ ಕವನವೆನೆ ಪವನನಲಿ
ತನನ ತಂತಿಯ ಮೀಟಿ ತಣಿಸುತಿಹುದು

ಅವನೊಥ ವೃದ್ಧ ?
ಅವನೆ ಬುದ್ಧ.

ಮರಣದ ರಣಾಂಗಣದಿ ಅವನೆ ಗೆದ್ದಾ
ಅವತಾರ ವಿಷದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಲೆದ್ದಾ
ಹುಟ್ಟಿದಾಗೆಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾ
ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯವತಾರ ಸಿದ್ಧಾ.

೨೭. ತಂಗಿ ಗೌರಮ್ಮ

ಜಲದೇವತೆ ವನದೇವತೆ ಒಂದೆಡೆಯಲಿ ಸೇರಿ
ಬಿನದಿಸುತಿಹ ಹೊಳೆಮಡುವಿಗೆ ನೀನೀಸಲು ಹಾರಿ
ತಾಯೊಡಲನು ಕೂಸಾಟಕೆ ತಾಯ್ಮಡಲಿಗೆ ಬೀರಿ
ತೀರಲು, ಜಡವಾಗಳೆ ಕಾವೇರಿಯೆ ತಂಪೇರಿ ?
ನೆನೆದರೆಯೇ ನಾ ನಡುಗುವೆ ಇದು ಆದುದದೆಂತೋ ?
ಎಲ್ಲಿಂದೀ ಎಳೆಜೀವಕೆ ಸಾವೆಂಬುದು ಬಂತೋ ?
ಪತಿಯೊಲವಿನ ಸುತನೊಲವಿನ ಕೆಳೆಯೊಲವಿನ ತಂತು
ಜಗ್ಗದೆ ನಿನ್ನನು ಮೇಲಕೆ ನೀ ಮುಳುಗಿದೆಯೆಂತು ?

ಗೌರವಸ್ತ್ರ ಗೌರಸ್ಮಿತ ಗೌರವದೀ ಗೌರೀ
ಮಿಂಚಿದಳದೊ ಬಾನಂಚಿಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ಕುವರಿ !
ಬೆಳುದಿಂಗಳೆ ಕರುವಿಟ್ಟಿತೊ ಈ ನಿರ್ಮಲಮೂರ್ತಿ
ಮೊದಲಿಲ್ಲಿಯೆ ಕುಡಿಬಿಟ್ಟಿತೊ ಮುಗುಳಿಟ್ಟಿತೊ ಕೀರ್ತಿ ?
ಉಷೆ ಸುರಿಸುವ ಇಬ್ಬನಿಯೊಲು ಕರುಣೆಯ ಕ್ಷಬ್ಧನಿಯ
ಬಾಳಾಬಳ್ಳಿಗೆ ಬೀರಿದೆ ನೀ ಮಧುಹಾಸ್ಯದ ಹನಿಯ.

೨೪. ಬರುವರು ಬರುವರು

ಸಮರದಲ್ಲಿ ಅಮರರಾದ ಧೀರ ಪೂರ್ವಜರು ಅವರು

ಈ ನಾಡು ಅವರ ತವರು

ನೂರು ವರ್ಷ ಆದರೇನು ಬಂದೆ ಬರುವರು

ಬಂಧನದಾ ಕುಣಿಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಕ್ತಿಮಾಲೆ ತರುವರು

ಬರುವರು ಬರುವರು ಬಂದೆ ಬರುವರು

ಬಂಧನ ಬಂದಷ್ಟು ಸಲವು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತರುವರು
ಅದರ ಹೊಣೆಯ ಹೊರುವರು

ಏನೆ ಇರಲಿ ಅಜ್ಞತೆ

ಇಕೋ ಈ ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಜಾನಪದದ ಎಲ್ಲ ಜನತೆ

ನಾಗರಿಕರ ನಾಗರಿಕತೆ

ನಾಳೆ ಬರುವ ಪ್ರಳಯ ಕಂಡು

ಇಂದು ಎಚ್ಚತ್ತಿದೆ

ಹೃದಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವರ

ನೆನವು ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದೆ

ಬರುವರು ಬರುವರು ಬಂದೆ ಬರುವರು

ಖುತುಮಾನದ ಚಕ್ರವುರುಳಿ ಶತಮಾನವು ಆಯಿತೋ

ವೀರಸರೋವರದೊಳಿರುವ ಉತ್ಸಾಹದ ಕಮಲವೇನು

ತಾನು ಮ್ಲಾನವಾಯಿತೋ ?

ಸ್ಮರಣೆಗೇನು ಮರಣ ಬಂತೆ

ನೂರು ವರ್ಷವಾದುವಂತೆ

ಇಂದಿನ ಈ ಉತ್ಸವದೊಳು ತೀರದ ಈ ವೀರರಸದ

ದಾಸವಾಯಿತೋ ?

ನಮನ

ಅವರ ನೆನವಿನಾ ಸುಗಂಧದಿಂದ

ಬಂದ ಜೀವನಾ

ಆಯಿತಿಂದು ವಾವನಾ

ಆಡುತಿರಲಿ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಅದೇ ಉಸಿರು

ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಆಡಲೇಕೆ ಅವರ ಇವರ ಹೆಸರು

ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೋಟಿ ಲಕ್ಷ

ಭರತಖಂಡ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ

ಹಿಮಾಲಯದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಮೂರು ಸಾಗರದ ಯಕ್ಷ

ಹರಸುತಿರಲಿ 'ರಕ್ಷ ರಕ್ಷ'

ಭಾರತದಾ ತರುವರದಲಿ

ಹೂವು ಅರಳಿ ಅನುವರದಲಿ

ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ

ಜೀವ ತುಷ್ಟಿ ಸಾಗಲಿ.

ಬರುವರುs ಬರುವರುs ಬಂದೆ ಬರುವರುs

ಈs ಮಳೆಗೇ ಬರಲಿ ಮತ್ತು

ಹಸಿದ ಬಾಯ್ಗೆ ಅನ್ಯತ ತುತ್ತು

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮತ್ತು

ಬಿತ್ತೊ ಬಿತ್ತು ಶ್ರಾದ್ಧ ದಿನಕೆ ಶತಮಾನದ ಹನಿಹನಿ

ಜನನ ರಹಿತ

ಮರಣ ರಹಿತ

ಉಲಿದಿತಾ ಶ್ರುತಿಧ್ವನಿ.

ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರಲಿ, ನಿಷ್ಠೆ ತರಲಿ ಪೌರುಷ ಪ್ರಸಾದವು
ಪ್ರಾಣದೇವ ಬೀಜ ಹುಟ್ಟಿ
ಶರಣರೈಕ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ
ಮುಕ್ತಿ ಫಲವು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಬರಲಗಾಧವು.

ಜೀವನವೋ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ
ಮುಕ್ತಧರ್ಮ ಸದಾ ಕ್ಷಾತ್ರ
ದೇವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ
ಇದು ದೇವನ ಕರುಣ ಸೇತ್ರ
ವೈರ ಬೇಡ, ಸ್ವೈರ ಬೇಡ, ವಿರಸ ವಿಷವ ತೊಳೆಯುವಾ
ವೀರಧರ್ಮಸಾರ ಅಮೃತವೆಂದು ಬೆಳೆಯುವಾ
ವೀರವನ್ನು ನೆನೆದು ನೆನೆದು ವೀರರಾಗಿಯುಳಿಯುವಾ

ಬರುವರೋ
ಬರುವರೋ
ಬರುತಲಿರುವರು

ಅವರು ನಮ್ಮ ಗರುವರು
ನಾಡ ನೊಗವ ಹೊರುವರು
ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹರುವರು
ನಮಗೆ ಕೀರ್ತಿ ತರುವರು
ಬರುವರುs ಬರುವರುs ಬಂದೆ ಬರುವರುs

೨೯. ಇದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೋ ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೋ ಇದುವು ಯಾ ತಂತ್ರವೋ
ಬಲ್ಲವರ ಕೈಗೆ ಬಾಗುವ ಯಂತ್ರವೋ.

ಈ ಗೀತ ಯಾವಾತ ಕಲಿಸಿದನು ನಿನಗೋ
ಆ ಮಾತ ನುಡಿಸುತ್ತಿದೆ ಪ್ರೀತಿ ನಿನ್ನೊಳಗೋ
ಸೋತೆ ಸೋತೆನು ಎಂದು ಸಾಯುವೋಲು ಕೀರುತಿದೆ
ಗೀತದೊಳೆ ಹೀರುತಿದೆ ಜೀವರಸವ
ತನ್ನ ಕಸುವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಸವೆಂದು ಎಸೆಯುತ್ತ
ಜೋಗ ಪ್ರವಾತವೆನೆ ಧುಮುಕ ಕೆಳಗೋ

ಆ ಲಯವೋ ಯಾ ಲಯವೋ, ಪ್ರಾಣೀಯ ಪರ್ವತದ
ಗರ್ವವೆ ವಿಗುರ್ವಿಸುವ ಘನ ಹಿಮಾಲಯವೋ
ಭಯವೋ, ಅಭಯವೋ, ಏನು ಉಭಯವೋ, ಈ ನಯವೋ
ಪ್ರಳಯ ಮೇಘಂಗಳಾ ಗುಡುಗು ಮೊಳಗೋ

ಕತ್ತಲೆಯ ಕೆಚ್ಚಿನಲೆ ಕಿಚ್ಚನಟ್ಟಂತೆ ತಾ
ಸ್ವಚ್ಛಂದದಲಿ ತುಳಿದ ಹಾದಿ ಬಿಟ್ಟೋ
ಭೂಮಕೇತುವಿನಂತೋ, ಭೂಮಸೇತುವೆಯಂತೋ
ಯಾವನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಿಡಿದ ಬೆಳಗೋ.

894,214 I
AMB NSB

೫೦

C58474

೩೦. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವರ್ಧಂತಿ

ಕಾಲ ಉರುಳಿ, ಋತುವು ಮರಳಿ, ಬಂತು ನಮ್ಮ ಶ್ರಾವಣಾ
ಹೊಲಕೆ ಪಯಿರು, ನೆಲಕೆ ಪಸಿರು, ಪಚ್ಚವಾಯ್ತು ಸಿರಿವನಾ
ಬಂಧನವನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿತ್ತಿ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಭಾವನಾ
ಜನ ಜನವೂ ಸೃಜನಶೀಲ—ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೀವನಾ.

ಹೋರಾಟವು ಇನ್ನೂ ಇದೆ; ಇನ್ನೂ ಇದೆ ಸಾಧನಾ
ಮುಕ್ತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಧರ್ಮದ ಆರಾಧನಾ
ಸ್ವೈರತೆಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕು ಇಹುದು ಅಜಗಜಾಂತರಾ
ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಹಾತಂತ್ರ, ಬದ್ಧತೆ ಬರಿ ಯಂತರಾ.

ಹುಟ್ಟು ದಿನವೋ, ಬೆಳೆದ ದಿನವೋ ಮತ್ತೆ ಬಂತು ಈ ದಿನಾ
ದುಡಿಯಬೇಕು, ಕಟ್ಟಬೇಕು ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಜನಮನಾ
ಕೊಲ್ಲಬೇಕು ಸಾಯಬೇಕು ಎನುವಗೋ ರಣಾಂಗಣಾ
ಬದುಕುವವಗೆ ಕೋಲಿನಾಟ, ಬಾಳು ಜೀವರಿಂಗಣಾ.

ಹಡೆದರಾಯ್ತೆ ? ಪಡೆಯಬೇಕು ಪಡೆದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಾ
ಪಕ್ಷ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿದರೂ ಬೇಕು ಶೀಲರಕ್ಷಣಾ
ಮತದ ಹೆಮ್ಮೆ, ಬರಡು ಎಮ್ಮೆ, ಸುಫಲವಹುದು ಎಚ್ಚರಾ
ಮನೆಯ ಸುಟ್ಟು ಮಾರ ಸುಟ್ಟು ಅಡಗಬಹುದು ಮಚ್ಚರಾ.

ಅಜ್ಞಾನವ ದಾಟಿ ಬರಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಔರಸ
ಅಹಂಕಾರ ಮೀಟಿ ತರಲಿ ಜನದ ದಿನದ ಪೌರುಷ
ಬಾಳಬೇಕೋ ? ತಾಳಬೇಕು, ಮೇಳಬೇಕು ಜನರಲಿ
ತಾಳವೃಕ್ಷದಂತೆ ನಮ್ಮ ಬಾಳೆ ಸತತ ಕೊನರಲಿ.

ನಮನ

ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಈ ದಿನಾ
ವರುಷ ವರುಷ ಮರಳಿದರೂ ನಮಗೆ ನತ್ಯನೂತನಾ
ಈಶಭಕ್ತಿ-ದೇಶಭಕ್ತಿ ಸಾಮರಸ್ಯ ಪ್ರೇತ್ರದಿ
ಕಂಡೆವಣ್ಣ ಬೇರೆ ಕಣಸು ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ನೇತ್ರದಿ.

ನೆಲದಲ್ಲಿಯು, ಜಲದಲ್ಲಿಯು, ಗಾಳಿಬಾನಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿ ಪಡೆಯುತಿರಲಿ ಗೌರವವನು ಎಲ್ಲಿಯೂ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮುದ್ರೆ ಕಂಡು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಓಡಲಿ
ಸ್ವೈರ-ವೈರ ಇಂಗಿಹೋಗಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೂಡಲಿ.

ಅಗೌ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉದಿಸಿ ಬಂದ, ಬಂಧ ಎಂದೊ ಕಳೆದಿದೆ
ನವಜೀವನ ಸುಪ್ರಬಂಧ ಕಟ್ಟುವದೋ ಉಳಿದಿದೆ
ಕುಶಲ ಕರ್ಮದೊಡನೆ ಬೇಕು ಧರ್ಮದೊಂದು ತಳಹದಿ
ಆ ಜೀವನ ಕುಡಿಸುತಿರಲಿ ಶ್ರಾವಣದೊಳು ನದ-ನದಿ.

೩೧. ತಾಂಡವ

ಇದು ರೌದ್ರಾವೇಶ—ನಾಶ—ಪ್ರಥಿತ ರಭಸಕೆ
ಅಕ್ಕೋಭ—ಸಂಜಾತ—ವೇಷಂ....

ಇದು ಅಶಾ-ಕೇಶ-ಪಾಶ-ಗ್ರಹಣಸಮಯ, ಕೋ
ಇಂದು ಬಂದಿತ್ತ ಕಸ್ಮಾತ್....

ಇದು ಕಣ್ ಕಾಣುವ ಕಾಣ್ಗೆ
ಕಾಣೊ ಇದು ಮಣ್-ಮಾಣ್ ಎಂದು ಮಾತಾಡದೋ
ಇದು ಜೀವತ್-ಶವ-ಭಾವ-ನಾಟಕಂ—ಎಲಾ!
ಸಾಪ್ತಿತ್ವ—ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ?

ಭೇದಾ—ವಿರೋಧಾ

ತಕ್ಕೊ, ತ್ವೇಷಾ-ದ್ವೇಷಾ
ಭಲಾ, ರೌದ್ರಾವೇಶಾ.

ವೀರದ ವಿಕೃತಿಯ ವೈರವು
ಸಂಹಾರದ ಭಾವಾ
ಅನಸೂಯೆ ಅಭಾವ !

ನೋವೋ ಸಾವೋ
ಬಾಳುವೆ.

ಪೊಳ್ಳಾಗಿಹ ಶೂನ್ಯ.

ಪೂರ್ಣದ ಹೂರಣ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ ಉಳಿದಿದೆ ದೈನ್ಯ.

ಭೂತಂಗಳ ಪೈಶಾಚಿಕಗೊಂದಣ ಪೈಶೂನ್ಯ

ಓ ದೆವ್ವಾ ಹಾ ದೈವಾ

ಎನಿದು ಮಾದೇವಾ ? ಶಿವಶಿವ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಂವಾ

ಈ ಭವದೊಳು ಶವ ತುಂಬಿವೆ

ಎಲ್ಲಿದೆ ನವನವತೆ

ಇದೆ ವಿರಸದ ಕವಿತೆ.

ನಮನ

ಕಶ್ಯಪ—ಪಶ್ಯಕ ಹಾಡಿದನು—

ವಸುವಿನಲ್ಲಿ ಸುಧೆ ಧಾರಿ—

ಹರಿಯುವದ ನೋಡಿದನು

ರವಿ ಮೂಡಿದನು, ಶಶಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ಧರಿಯ ವಸುಂಧರಿ

ದೇವಕಿ ಬಂಧುರಿ

ವಾಸುದೇವನನು ತನ್ನೊಳು ಪಡೆದಿರೆ

‘ ಈಶಾವಾಸ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ’

ಸೋರಿತು ಗರ್ವಂ ; ಕುಣಿದನು ಶರ್ವಂ

ಅಬ್ಜಂ ಖರ್ವಂ ನರನಾರಾಯಣ ನವಕೋಟಿ

ಅಚಿ ಈಚಿ ಎರಡೂ ದಾಟಿ.

ಪೊಸದಿದೆ ಬಂಧ—ನವಸಂಬಂಧ.

ಕಂಠದ ಮಾಲೆ—ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ

ಮೌಕ್ತಿಕ ಮೌಕ್ತಿಕ ನವರತ್ನ

ಅಲ್ಲಿದೆ ನಾಳಿನ ಬಾಳಿನ ಯತ್ನ

ಸಹಜದ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಮೂಗುತಿ ಜೋತಿದೆ ಮೂಗಿನ ನೇರ

ನಯನದೊಳರಳಿರೆ ಚಂದ್ರಕಿಶೋರ

ಅಧರೋತ್ತಮಗಳ ಮಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ

ಮೂಡಿರೆ ಸ್ಥಿತವಸ್ಥಿತೆಯಂತೆ

ನಮನ

ಸಂಯಮ ಮೊಳೆತಿತು ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ
ಯಮನಿಗೆ ಪ್ರೇಮವು ಇದಿರಾದಂತೆ
ಉದ್ಯವ ಏನಿದೆ ಬಲ್ಲವನಾರು ?
ಆದರು ಪಾರುವನೇ ಹಾರು ! ಹಾರುs! ಹಾರುs!
ಪಾರ್ವತಿಯನು ನೇರು.

○ ○ ○

ಬೌದ್ಧಿಕದ ಶೃಂಗದಲಿ
ಏನೋ ಅಭಂಗದಲಿ
ನಿಂತಿಹವು ಪದಗಳೆರಡು.
ಎರಡರೊಳು ಒಂದಿಹುದು
ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದಿಹುದು
ಹಿಗ್ಗು ನುಡಿಯುತ್ತಲಿದೆ—ಹರಡು, ಹರಡು.

○ ○ ○ ○

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಕೋದಂಡವೆ ಆಗಿ
ಬ್ರಹ್ಮವಾಯು ಪ್ರಸ್ಫುರಿಸುತ್ತಿದೆ
ಏರುತಿದೇs ಇಳಿಯುತ್ತಿದೇs
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕುರಿಯುತ್ತಿದೆ
ಚಂದಿರ ನೇಹವು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ
ಹಸಿರುರಿಯುತ್ತಿದೆ
ಏನೋ ಬರುತಿದೆ—ಬರುತಲಿದೆ.

೩೨. ರೌದ್ರದರ್ಶನ

ಬೆಳಕಿನ ಒಡೆಯಗೆ
ಬೆಂಕಿಯ ಬಾಯಿ
ಸಾಕುವ ಹೊಟ್ಟೆಯು
ಕಲ್ಲಿನ ಕಾಯಿ.

ಇರುಳಿನ ದನಿಯೋ
ಎನುತಿದೆ ಸಾಯಿ
ಎನಿದೊ ಒಕ್ಕೂಟಾ !

ಆತ್ಮದ ಬಿರುಕಿನ ಒಳಗೇ-
ಹೆಟ್ಟಿದೆ ಈ ಗೂಟಾ
ವಿಷ—ಕಾಳ—ಕೂಟಾ !

ಭಂಗಿತವೀ ಸಂಗೀತವು
' ಗುಂ ' ಎಂದಿತು ಮೌನ
' ದಿಂ ' ಎಂದಿತು ಧ್ವಾನ.

ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬೆವರಿಲ್ಲದೆ
ಇದೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ
ಎನಿದೆ ಅನುಮಾನ ?

ಲುಕುಲುಕು ಲುಕುಲುಕು
ಮಿಣಕುತ್ತಿವೆ ಚಿಕ್ಕ
ಬಂಡಾಯವನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿವೆ
ಚಂಡಾಂಶುವಿನಂತೆ

ನಮಃ

ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿನೆ ಕೆಣಕುತ್ತಿವೆ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ದಿಕ್ಕೆ
ಬ್ರಹ್ಮ ಕಸಾಲವು ತುಂಬಿತು
ಸೂಸಲಿ ರಸಭಿಕ್ಷೆ
ಅನುಭೂತಿಯ ರಕ್ಷೆ.

೩. ಸಂಧಿಕಾಲ

ಅಹಂ—ಕೇಂದ್ರ
 ನಾನೆ ಚಂದ್ರ—ನಾನೆ ಇಂದ್ರ
 ನನ್ನದೇನೊ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ—ಆದರೂನು ಶುದ್ಧವು
 ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ನೋಡೆ—ಅದೇ ನಿಯಮಬದ್ಧವು.
 ಅದ್ವೈತ ಅಧ್ವಾನ—ನಮ್ಮ ಅಧ್ವಮಾಧ್ವವು
 'ನಿಮ್ಮದಾವ? ಎಂ ವಿಶಿಷ್ಟ?' ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ನಾನೆ ಶಿಷ್ಟ!''
 ಅಗೋ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಬಂದ ಬಾಯಲಿ 'ಗಾಯತ್ರಿ' ಎಂದ
 'ಕಲಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವರ್ಗವು
 ಸಾಯುವದೇ ಸ್ವರ್ಗವು'—

: ಸಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗ—ಕಳಕೊಂಡರೆ ಭವಭಂಗ
 ಬೇಡ ಭವಿಯ ಸಂಗವು
 ಸ್ವಾನುಭವವೆ ಲಿಂಗವು. '

: ನಾವು ಭವ್ಯ ದಿವ್ಯರು—ನಾವು ನವ್ಯಸೇವ್ಯರು '
 ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಸೇರು-ಸೇರು
 ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಿಯು ಸವಾಸೇರು.

ದೇಶಬಿಟ್ಟು ದೇಶಗಳಿಗೆ—ವೇಷಹಾಕಿ ಬಂದರು
 ' ಬೇಕೆ ನಿಮಗೆ ಪಾಪರಕ್ಷೆ
 ಇಲ್ಲಿದೆ ಆ ಮೋಕ್ಷ ನಕ್ಷೆ: '
 ಗೋರಿಗಳಲಿ ರಾಜ್ಯಕಟ್ಟಿ—ಅತಿ ತಮ್ಮದೆಂದರು

ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ—ಕಲ್ಪತರು
 ಬಂದವ ಹೋದವಗೆ ಗುರು
 ತೊಂದರೆಯನೆ ತಂದರು
 ಅದೇ ನ್ಯಾಯ ಎಂದರು

ನಮನ

ಬಾಳೆ ಹುರಿದು ತಿಂದರು
ಶಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ಕೂಡಿಬಂತು
ಮಹಾಮೋಕ್ಷ ತಂತ್ರವು
ಆಟಮ್ಮಿನ ಯಂತ್ರವು
ಎಷ್ಟೊಷಧಿ ಅಷ್ಟು ರೋಗ
ಗೊಬ್ಬರಕೂ ಉಪಯೋಗ
ಬುದ್ಧಿಯುಡ್ಡ ಬೆಳೆದಿದೆ

ಜೀವ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಇಂದು
ಸಾವ—ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದಿವೆ.
ಹಗಲು—ಪಂಜು ಹಿಡಿದಿವೆ.

ತಿಳಿಯದಿದರ ಮಾನಸ
ಬಲು ಬಲು ಬಲು ಛಾನಸ.
'ಮಾನಿಷಾದ' ಎಂದು ಹಿಂದೆ
ಕೂಗಿಕೊಂಡ ಮಾ—ಮುನಿ.

ಅದರ ಶಬ್ದ ಬದುಕಿದ್ದರು ಹೊಳೆಯದಾ 'ಗುಹಾ-ಧ್ವನಿ'
ವೀರ-ರೌದ್ರ ಶೋಕಾದ್ಭುತ
ಭಯವೇ ಬೀಭತ್ಸವು
ಉಳಿದ ರಸವು ತುಚ್ಛವು
ಮಹಾನುಭಾವ ಪುಚ್ಛವು.

ಶಾಂತ ಇಂದು ಭ್ರಾಂತಮನವ ಸಂತಯಿಸುವ ಶಬ್ದವು
ಇಲ್ಲಿದೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು
'ನಮ್ಮತವೇ ಒಮ್ಮತವು ; ನಿಮ್ಮತಿಗೂ ಸಮ್ಮತಿ
ಮಧ್ಯ ಮಾರ್ಗವೇ ಗತಿ !'

ಮಧ್ಯ ಏಸಿಯಾಸದಲ್ಲಿ
ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದ ಸಂಗತಿ—

ಮನೆಯ ಬೆಂಕಿ ಮನವ ಸುಡದೆ
ಎಂದೆಂದೂ ಮಾಣದು
ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕಾಣದು.

ಅಹಂ-ಗಂಡ ! ಯಾವ ಕಂಡ ?
ಸಾವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವು
ಶೂನ್ಯ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷವು.

ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಬಿತ್ತಿ
ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಬಲ್ಲರೇ ?
ಸಲ್ಲಿಸಿದಲಿ ಸಲ್ಲರೇ ?

ಬ್ರಹ್ಮವೃಕ್ಷ — ಸದಾಧ್ಯಕ್ಷ
ಬೇಕನಂತ ಸಾಕ್ಷವು
ಆನಂದದ ವಿಜ್ಞಾನವು
ಭೂಮಿಯೊಳು ಅಬಾಧ್ಯವು
ಭೌಮಾತ್ಮವು ಸಾಧ್ಯವು.

೩೪. ತವಕ

ಯಾವುದೂ ರಸಾತಳವು ಏಕೋ ಹಸಿದಂತೆ
ಕಿಂವದಂತಿಯ ಕವಡಿ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿದಂತೆ
ಅಂತಕತೆ ಇಂತಕತೆ ದಂತಕತೆಯಂತೆ
ಗತಸ್ಮರಣೆಯ ಒಂದು ಕವುದಿ ಕಂತೆ.

ಹಿಂದೇನು ? ಮುಂದೇನು ? ಏನೋ ಚಿಂತೆ !
'ಕಾಂತಾರದಧಿ ದೇವಿ' ಸೀತೆಯಂತೆ
ಭೋರ್ಗರೆವ ಗಾಳಿಯಲಿ ಮಂತ್ರ ಬರೆದಂತೆ
ಭಾವನೆಯ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕವನ ಬರೆದಂತೆ
ಕಲ್ಪನೆಯ ಜಲದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಕೊರೆದಂತೆ
ಬಿಂಕಿ-ಬಸಿರಲಿ ಬೆರೆತ ಎರಕದಂತೆ.

ನರಕ-ಗರ್ಭದೊಳಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ
ಬಂಧನವನಪ್ಪಿದವವರ್ಗದಂತೆ
ಜೀವ-ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಸರ್ಗದಂತೆ
ಯಾವ ದೈವವೋ ಹಿಮಾಲಯವು ಆದಂತೆ
ತಣ್ಣಗಾಗಿಹುದೇನೋ ಕಾದು ನಿಂತೆ.

ಎದೆಯ ತಬಕದಲಿ
ಸುಮನಸ್ತಬಕ
ಎತ್ತಿದೆ ಉಜ್ವಲ ಜ್ವಾಲೆ
ತಕವಕ ತಕವಕ
ಕುಣಿವುದು ತವಕ
ಮೇಲಿದೆ ಕರುಣಾಮಾಲೆ,

೩೫. ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಈಶ್ವರನೆನೆ ನೋಡುತಿಹೆ
ನಶ್ವರವನು ಕಾಣುತಿಹೆ—ಓ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ !
ಯದ್ವೃಷ್ಟಂ ತನ್ನಷ್ಟಂ
ಹಾ ಕಷ್ಟಂ ಹಾ ಕಷ್ಟಂ—ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂದರ್ಭ

ದೃಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟ ದರ್ಶನ
ಇದು ಜೀವಾಕರ್ಷಣ—ಹೇ ಮುಮೂರ್ಷು ಚಿಂತನ !
ಇಲ್ಲದುದನೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು
ಇದ್ದಂತೆಯೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಎನುವೆ ಅದೆ ಚಿರಂತನ.

ತಪ್ಪಿ ಬಂದೆ ಭೂಲೋಕಕೆ
ನರಕವೆಂದೆ ನಾಕಕೆ—ಸಿಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಜಾಲಕೆ.
ಶಬ್ದಗಳನು ಪೀಡಿಸುತ್ತ
ಮೌನವನ್ನೆ ಏಡಿಸುತ್ತ-ಜೋತಿರುವೆಯೊ ಬಾಲಕೆ.

ನಿನ್ನ ದುಃಖ ಹಂಚುತಿರುವೆ
ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮಿಂಚುತಿರುವೆ—ಶೂನ್ಯ ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣ.
ಬೀಜ ಎಂದೊ ನಾಶವಾಗಿ
ಬವಣಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ—ತವುಡಾಯಿತು ಕೊಟ್ಟಣ.

ಓ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ ಬಾರ
ಜೀವನದೊಳೆ ಇಲ್ಲ ಸಾರ—ನೀನಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ
ನಿನಗಾಗಿಯೆ ಹೊತ್ತಿಹದಿಗೊ
ನಿನ್ನೆಡೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿಹದಿಗೊ—ಆಕೂತಿಯ ಜ್ವಾಲೆ.

ಅಸ್ಥಿರದಲಿ ನೀನೇ ಸ್ಥಿರ
ಪ್ರಳಯದಲ್ಲು ನಿನ್ನ ಸ್ವರ—ನವವೇದವ ಹಾಡಿ
ಮತ್ಸ್ಯನಂತೆ ಉದ್ಧಾರಕ

ನಮನ

ಸಿತವರಾಹನೊಲು ತಾರಕ—ಆಗಲಿ ಕಾಪಾಡಿ

ಓ ಅಧಿಕನೆ ಧೈಯಿಯೇ

ದೇಹದಲಿ ವಿದೇಹಿಯೇ—ಮೂಡಲಿ ಹೊಸ ಗಾಡಿ

ನಗವಾಗಲಿ, ಖಗವಾಗಲಿ ಈ ಜೀವನ ಪಾವಕ

ಅಘನಾಶಕ ತಾನನಂಗ ಶಿವ-ಶಕ್ತಿಯ ಜೀವಕ.

೩೬. ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ

ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ !

ಇನ್ನಾರದು ಸರದಿ ?

ಮತ ಮತಗಳ ಕೋಲಾಹಲ ಹಾಲಾಹಲ ಗರದಿ

ಕಟ್ಟಿದ್ದನೆ ಒಡೆಯುವರು

ಓಡಿಸುವರು ಹಿಡಿಯುವರು

‘ ಛೂ ’ ಬಿಡುವರು, ‘ ಛೂ ’ ಎನುವರು

ಇದು ಜೀವದ ಚ್ಯಾಟಿ

ನಡೆದಿದೆ ಉಪರಾಟಿ.

ಬೇಕಿಲ್ಲವು ಈ ರಾಟೆಗೆ

ಹಾಡಿನ ಹೊಸ ಧಾಟಿ

ತಿರುತಿರುಗಿಯು ಅದೆ ನೂಲು

ಹಿಂದಿನಗಿಂತಲು ಏನೋ

ಇಂದಿಗೆ ಶುಸು ಮೇಲು

ಅದೆ ಕೈಯು, ಅದೆ ಗತ್ತು

ಬದಲಾಗಿರಬಹುದೇನೋ

ಬೆರಿಕೆಯ ಹಿಕ್ಕಮತ್ತು

ಅದೆ ಖದ್ದರು, ಅದೆ ಚದ್ದರು

ಬಣ್ಣವು ಬದಲಾಗಿದ್ದರು.

ಅದೆ ಹೊಳವೂ ಸುಳಿವು

ಗೆರೆ, ಗೆರೆ ಬೆರೆಯುವ ಸಂದಿಗೆ

ಏನೇನೋ ನಂಚು

ಅದರಂತೆಯೇ ಅಂಚು

ನಮಃ

ಹೊಡೆ ಕೈ ಗಡೆ ರಾಟೆಕ
ಹಳೆಯ ರೂಪಾಟೆಕ
ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ

ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಸಹಿ ಇಕ್ಕಿದೆ
ದಿಟ್ಟೇವೆಯೇಕು ?
ಈ ಕಾಗದಕ್ಕೂ ದಿಕ್ಕಿದೆ
ಹಲ್ಲುಡಿ ಹಣ್ಣಿಟ್ಟು
ಅಣ್ಣಿಟ್ಟು....ಅಣ್ಣಿಟ್ಟು....

ಎಸೆಗೊಬ್ಬರ ಕುಣಿಗೆ
ಜಯವಾಗಲಿ ಧಣಿಗೆ
ಎಳವಟೆಯೊ ಎಂಟುಕಿಯೊ
ಬಿಗಿ ಹಿಂದಿನ ಕುಣಿಗೆ
ಕೈ ಎತಕೆ ದಣಿಗೆ
ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ
ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಸರದಿ

ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ
ಹಳಿ ಪಾನನು ಹರದಿ
ವಚನಂಗಳ ಮುರದಿ
ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಜೋಡಿಸಿ
ಹೊಸ ಹೆಸರಿಲೆ ಬರದಿ

ಕಮನ

ಜಡಿ ಗುಡ್ಡಿನ ಗಾಡಿ
ತುಂಬಿರು ಹೊಸರಾಡಿ

ಕಂಬದ ಹಾಗೆಯೆ ನಿಂತಿದೆ
ಬೀಳುವ ಕೈ ಕೂಡ
ಬ್ರಿಕ್ಕಿನ ಕೀಲವೆ ತಪ್ಪಿದೆ
ಎದ್ದಾದರೂ ನೋಡ

ಕೆಂಪಾಗಿವೆ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳು
ಸೊಂಪಾಗಿವೆ ನಿದ್ರೆ
ಬಾಳಿರು ಬದುಕಿದ್ರೆ
ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ.

೩೩. ಅಪ್ರತಿ—ನೂ

ಮಹಾ ಕಾಯೆ—ಮಹಾ ಪ್ರಾಯೆ
ತಾಯಿಯಾಗಿ ಬರುವೆ ಒಮ್ಮೆ
ಮಾಯಿಯಾಗಿ ಬರುವೆ
ಯಾರು ನೀನು ಇರುವೆ ?
ಓ ನನ್ನ ಗುರುವೆ
ನಾನು ಲಘುವೆ
ಎನಲು ನಗುವೆ
ಎದೆಯ ಬಗೆದು ಹೊಗುವೆ
ನಿನಗೆ ಕೈಯ ಮುಗುವೆ.

ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯೆ ತೊಟ್ಟೆಲಾ
ಎದೆಯ ಹಾಲು ಬಟ್ಟಲಾ
ತುಟೆಯು ಮೇಲು ಮುಟ್ಟಲಾ

ಕಣ್ಣೊಳಿತ್ತು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ
ಅಲ್ಲಿ ಆದೆ ನಾನು ಸುಖಿ
ತಲೆಗೇರಿದೆ ಮುತ್ತಿನಂತೆ
ಮುಳುಗಿದೆ ನಾ ಮುತ್ತಿನಂತೆ
ಹೊನ್ನ-ಹೆಣ್ಣು-ಮಣ್ಣು-ಕಣ್ಣಿ
ದಾವಣೆಗಿದೆ ಜೀವನಾ
ಹತ್ತು ದುಂಬಿದೊಂಬಿ ಹೊಲವು
ಜೀವನರಾಜೀವನಾ.

ಲೀಲೆ ಎನಲೊ ಮಾಲೆಯೆನಲೊ ನಿನ್ನಪ್ಪಿಗೆ ತೋರಣಾ
ನಿನ್ನ ಬಸಿರ ಒಯಲೆಯಾಯ್ತು ನನ್ನ ಭವದ ಕಾರಣಾ.

ನಮನ

ತಾಯಿಯಾಗಿ ಹಡೆದು ನೀನು
ಒಪ್ಪಿಸುವರೆ ಮಾಯಿಗೆ
ನಿನ್ನ ಹಣ್ಣುನುಂಡು ನಾನು
ಬಯಸಬೇಕೆ ಕಾಯಿಗೆ ?
ಹುಲಿಯ ಹಾಲನುಣಿಸಿ ನನಗೆ
ಬೆದರಿಸುವೆಯಾ ನಾಯಿಗೆ ?
ತಪ್ಪು ಬಂತು ಬಾಯಿಗೆ !
ಉಂಡ ಮನೆಗೆ ಎರಡನೆಣಿಸಲಾರೆ ನಾನು ತಾಯಿಗೆ.

ಏನು ಎನುವೆ ಮಾಯೆ
ನೀನೆ ನನ್ನ ಕಾಯೆ
ಮೌನಿಯಾಗಿ ಬರುವೆ ಒಮ್ಮೆ ! ಬಾಯಿಯಾಗಿ ಇರುವೆ
ಬೇರೆ ಭಾವ—ತರುವೆ ! ಓ ಅರವು ಮರವೆ !

ಸುಳಿವ ಗಾಳಿ ಮೈಯ ತಾಳಿ ಉಲಿವುದೇನೊ ಮಂತ್ರ
ನೇಸರೆಸೆದ ಈ ನಿಸರ್ಗ ತೆರೆ ತೆರೆದೊಲು ಯಂತ್ರ
ಕನಸಿಗೊಂದು ಕಣಸಿಗೊಂದು
ಮನಸಿಗೊಂದು ತಂತ್ರ
ಹೇಗೆ ನಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ?
ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಾವರ್ತದಿ
ಮೂಡಿಸುತ್ತ ಮುಳುಗಿಸಿ
ವಾಸನೆಗಳ ತೊಳೆದು ಕಳೆದು
ಸಂಸ್ಕಾರವ ಬೆಳಗಿಸಿ.
ಓಂಕಾರವ ಮೊಳಗಿಸಿ

ಉನ್ನತಿಗೆ ಕಳಿಸುವೆ
ಸತ್ತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸುವೆ
ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹ ಗಳಿಸುವೆ

ನವನ

ತಾ ಎನಲೆ ? ತಾಯೆ !

ಬಾ ಎನಲು ಬಾಯೆ ?

ಎನೊ ತಂದೆ ಸಾಕು ಎಂದೆ

ಬೀಜದಲ್ಲೆ ನೋಚೆಗ

ಜಗಜಗದಲಿ ನವಜಗ.

ಅಷ್ಟಪ್ರಕೃತಿ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ । ಬದಲಿಸುವದೆ ಇಷ್ಟವು

ಕೃಪಾನೇತ್ರದಿಂದ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಸೂತ್ರ ಬಿಡಿಸಿದೆ

ದೇವಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಸಿದೆ.

ಓ ಮಾಯೆ ಓ ತಾಯೆ

ಶಕ್ತಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ಶಿವ-ಭಕ್ತಿಯ ಅಂಚನು

ಜನ್ಮ-ಮರಣ-ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಎನೋ ಒಳಸಂಚನು.

ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಬಂತು

ಪೂರ್ಣದೊಂದು ಕಂದವು

ಸತ್ತು ಚಿತ್ತುಗಳಲಿ ಹಿಗ್ಗಿ

ಹರುವಿದ ಆನಂದವು.

ಬ್ರಹ್ಮಜಾಯೆ, ನಾನು ಸಾಯೆ ನಿನ್ನ ಅಂಶ ಅಮರವು

ಭ್ರಮಣ ಬವಣೆ ನಿನಗೆ ಹವಣೆ ಲೀನವಾಯ್ತು ಭ್ರಮರವು

ಮುಗಿಯಿತು ಹಳೆ ಸಮರವು

ಬಂತು ವರ್ಷ—ಘನದ ಹರ್ಷ

ಕೇಕಿಸಿತ್ತು ಶ್ರಾವಣಾ

ಭೇಕಿಸಿದರು ಕೆಸರು ಕೆರೆ

ಬನ ಬನದೊಳು ಬೇರೆ ತೆರೆ

ಅಷಾಢದ ಮಾವಣಾ

ಸಮನ

ಅನ್ಯತ ಉಡ ಬೇವಣಾ
ಬಾಳತಾಯಿ ಸಾವಣಾ
ವೀರಭೋಜ್ಯ ಜೀವಣಾ

ಮಾತೆ ತಂದ ಭೋಜನ
ಪಂಚ-ಪಂಚ-ಯೋಜನ
ಮಾಯೆ ಮೂಲ ಮಾಯೆ
ಜೀವದ ಹಲ ಪಾತ್ರಕೆ
ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಜ್ಞಾನಕೆ ಸುಫಲಿಸಿತ್ತು ಸತ್ತ್ವವು
ಗರ್ಭಿಸಿರುವ ತತ್ತ್ವವು
ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಮಹತ್ತ್ವವು.

ಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಧ್ವನಿಸಿತು ನವಕಾವ್ಯವು
ಪ್ರತಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಕಂಡ ರಸಿಕ ಹೃದಯ ಭಾವ್ಯವು.

೩೮. ಸುವ್ರಭಾತೇ

ಅವರ್ಣನೀಯಂ ಮೌನೇ ಗ್ರಾಹ್ಯಮ್
ಭಾವೇ ಗಮ್ಯಂ ಹೃದಯೇ ಧ್ವನಿತಮ್
ಹತಂ ಹತಂ ಯದಿ ವಾಚ್ಯಮವಾಚ್ಯಮ್
ಸುರತಟಿನೀವ ಚ ಶಿರಸಿ ವಿಧಾರ್ಯಮ್.

ಅನಾಹತಂ ಓಂ ಸತಾ ಚಿತ್ ಸುಖದಮ್
ಶಾಂತಮತೀತಂ ಉತ್ತರೋತ್ತರಮ್
ಉನ್ನಿಲಿತಮಿವ ಅಂತರ್ನೇತ್ರಮ್
ಅವತಾರಿತಮಿವ ವಿಶ್ವೋದ್ಧಾರ್ಯಮ್.

ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಂ ಮಧುಸೂದರ್ಭಮ್
ಅನಿಮಿತ್ತಂ ಬತ ಮಾತೃಕೃಪೇವ
ಸದೇವ ಸದೇವ ಕೇವಲಮೇವಮ್
ಪಿಂಡೇ ರೂಪಿತಮಿದಮನಿವಾರ್ಯಮ್.

ನಾಟ್ಯಗೃಹಂ ತತಾ ಭಾರತರೂಪಮ್
ಪ್ರೇಕ್ಷಕಸಾಕ್ಷಿಕನಾಟಕದೀಪಮ್
ಉತ್ತರಣೀಯಂ ಆರ್ಯಂ, ಆರ್ಯಮ್
ಸ್ವಾಂಗೇ ಲಿಂಗೇ ಧರ್ಮಂ ಧಾರ್ಯಮ್.

ನಮನ

ನಟರಾಜೇ ಯತ್ ದೃಷ್ಟಮಪೂರ್ವಮ್
ಲೀಲಾಯಿತಮಿದಮದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಮ್
ಪಂಚಮುಖೇ ಯತ್ ಪ್ರಪಂಚಾಯಿತಮ್
ನರನಾರೀಗುಣದಂಪತಿಕಾರ್ಯಮ್.

ಉಪರ್ಯುಪರಿ ಸಂಭೂತಂ ಪ್ರೀತಮ್
ಕಾರಣಕ್ಷೇತ್ರೇ ಭಗವದ್ಗೀತಮ್
ಕರಣೇ ಪರಿಣಮಿತಂ ವೃತ್ತಿರಹಿತಮ್
ಶಿವಶಕ್ತ್ಯಾ ಕೃತಸಹಜಂ ಸಹಿತಮ್.

೩೯. ಸುಮುಖ

ಸುಮುಖನಾಗಿ ಬಾ | ಗೆಳೆಯ | ದುರ್ಮುಖಾ
ಮನ್ನಥನಿಗೆ ಸನ್ಮುಖಾ !
ಬಾ ಸದೈವ ಹಸನ್ಮುಖಾ !

ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನ ಕರೆಕರೆಯ ಭರ-
ದಿಂದ ಎಷ್ಟೊ ನೊಂದರೂ
ಭಾಯೆಯಿಟ್ಟೋ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೋ
ಏನೊ ವಕ್ರಿಸಿ ಅಂದರೂ

ಹೋಳಿಹುಣ್ಣಿವೆ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ
ದವನಹುಣ್ಣಿವೆ ಬರಲಿದೆ,
ಹಂಪೆ ತೇರಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಬೊಸೆದಿದೆ
ಕಾಯಿ ಕಪ್ಪುರ ತರಲಿದೆ.

ಏನೆ ತಾಂಡವ ನಡೆದರೂ ಜತೆ
ಜತೆಗೆ ಸುಳಿವುದು ಲಾಸ್ಯವು
ಭವ್ಯ ಗೌರವದೆಡೆಯ ತುಂಬುವ
ಸತಿಯ ಹೃದಯದ ಹಾಸ್ಯವು
ಶಿವಕೆ ಶಕಿ ಯ ಲಾಸ್ಯವು.

೪೦. ಸ್ಮರಣ—ತರಂಗಿಣಿ

ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯೊಳು ಸ್ಮರಣ ತರಂಗಿಣಿ
ಸಂತತ ಪರಿಯುವಳು.

ಮೈದೋರುವಳು | ಮೈಗರಿಯುವಳು
ಎತ್ತಣಿಸೆತ್ತೋ ಹರಿದೆ ಹರಿಯುವಳು
ಬಯಲಲಿ ಮೆರೆಯುವಳು.

ಎಲ್ಲಿದೆ ಉಗಮ | ಯಾವುದೊ ಸಂಗಮ
ವದರು ವದರಿಸಲಿ ಎಸೋ ಅದುರನು
ತೆರಿ ತೆರಿ ತೆರಿಯುವಳು.

ಕ್ಷಣ ನೋಡುವಳು | ಕ್ಷಣ ಹಾಡುವಳು
ವಳಕು ವಳಕುಗಳ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವ
ಕ್ಷಣದಲಿ ಬರಿಯುವಳು.

ಎಲ್ಲೊ ಬೆರಿಯುವಳು | ಯಾಕೊ ಮರಿಯುವಳು
ಅದ್ಭುತಗಳನೂ ಬುದ್ಬುದಗಳೊ ಎನೆ
ವಟ್ಟನೆ ಒಡೆಯುವಳು.

ಸ್ವರ ಹಿಡಿಯುವಳು | ಸ್ವರ ಮಿಡಿಯುವಳು
ಬಿಂಬವನ್ನೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಂತೆಯೆ
ನನ್ನನೆ ಕೊರಿಯುವಳು
ನನ್ನಲಿ ರೊರಿಯುವಳು
ನನ್ನೊಳೆ ದೊರಿಯುವಳು.

ಸಮಸ

ಮರಣವಿಲ್ಲದೀ ಸ್ಮರಣ ತರಂಗಿಣಿ
ಸುಪ್ತ ಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿಹಳು
ಉದ್ಭವಲಿಂಗದ ಹಾಗಿಹಳು
ಕಾರಣ—ನದಿಯಿದು
ಬಗೆ ತಳಹದಿಯಿದು

ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯೊಳು ಚಿತ್ರವ ಬರೆದೊಲು
ನಿಮ್ಮೋನ್ನತಿಯಲಿ ತಿರುಗುತಿದೆ
ನೆನೆ ನೆನೆದಂತೆಯೆ ಕರಗುತಿದೆ
ಈ ನಿಬ್ಬೆರಗಿಗು ಸೆರಗು ಇದೆ.

೪೧. ಓಲೆ

ಓಲೆಕಾರನ ಬರುವ ದಿನವು ಕಾಯುವರೆಷ್ಟೋ
ಓಲೆಗಳಲಿಹುದೇನು ದಿನದ ಲೆಕ್ಕ
ಸಂಜೆ ಬಿಸಲೊಲು — ಸಪ್ಪಗಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸುಖವು
ಕಿಡಿಬೆಂಕಿಯೊಲು ಕಡೆಗು ಸುಡುವ ದುಃಖ.

ಸುಗ್ಗಿ ಮಳೆ ಚಳಿಗಾಲ ತಿರುಗಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು
ಬೇಟೆಯೊಲು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುತಲಿಹುದು
ಹಳೆಯ ಸುಖದುಃಖಗಳೆ ಹೊಸದಾಗಿ ತೋರುವವು
ಈ ಘಟೋತ್ಕಚ ಸಂತೆ ನೆರೆಯುತಿಹುದು.

ಚಿಕ್ಕೆಗಳ ಅಕ್ಕರದ ಮಾಲೆ ಮಾಲೆಗಳು
ಮುಗಿಲಲ್ಲಿ ಬರುತಿಹವು ಓಲೆ ಓಲೆಗಳು
ಈ ಮನೋರಾಜ್ಯದಲಿ ಓದಲುಸಿರಿಲ್ಲ
ನಿಘ್ನುಸಿರು ಬಿಡಲು ದಿನವೂ ವೆಚ್ಚವೆಲ್ಲ.

೪೨. ಮುಮ್ಮುಖದ ಹೊತ್ತು

ಅಂದಿಂದು ಮುಂಸೆಂದು ಮೂರು ಮುಖದಲಿ ಮೂರು
ಮೈಗೆ ಮೂಳಾಗಿ ಸಿಂತಿತ್ತು ಹೊತ್ತು

ಇಟ್ಟಡಿಯ ಕಿತ್ತಿ ಮೇಲಿತ್ತಿ ಇತ್ತಡಿ ನೆನೆದು
ಮೂರು ತಲೆಗಳನು ಮಿಟ್ಟಿತ್ತು ಚಿತ್ತು.

ನಿನ್ನೆ ನೆನೆನೆನಸಾಗಿ ಕುಸುರಿವೆಸದಂತಿದುದು
ಈ ಹೊತ್ತು ಫಲರುಮಲರಾಯ್ತು ಮನಸು

ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ನಾಳಿನಲಿ ಬೆಳೆಯುತಿದೆ
ಕಣ ಓಡಿ ಹೊಡೆತೆಕಂಬನಳ ಕನಸು.

ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯಂತೆ ಇಂದು ಸಾಕು
ಹಿಂದು ಹಿತ್ತಲದಂತೆ ಒಗ್ಗಬೇಕು
ಆಸೆಗಳ ಹೂಬಳ್ಳಿಯಾಟಕಂಗಳವು
ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಲಿ ನಮ್ಮ ಸಕಲ ಮಂಗಳವು.

೪೩. ಗೂಢ

ನಲ್ಲರೇಳೆನಗೆ-ನೋಟ, ಬಲ್ಲವರ ಒಡನಾಟ, ಬಲ್ಲಿದರ ಬಲದ ಆಟ
ಜಿಲ್ಲಾಟದೊಳು ಚಿಟ್ಟಚೀರಾಡಿ ಹಾರಾಡಿ ನಗುವಂಥ ಚಿನ್ನರಾಟ.

ಮುಂಜಾವು ಮುಗಿಲು, ಜಗಕೆಲ್ಲ ಎಚ್ಚರ ತರುವ

ಜನಜಾತ್ರೆಯಾದ ಹಗಲು

ಸಂಜೆ ಸಂತಸ ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಕರಗಿಸುವ ನಗೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರ ನಗಲು
ಆಗುವಂತಹ ಸೊಗವು ಅರಳರಳಿ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕೆ ಮರಮರಳಿ

ಮುಗಿದ ಮೊಗವು

ಸಾಗದೇ ಸಾಗಿರುವ ಮಾಟಮಾಡುವ ಕಾಲವೆಂಬ ಹೊಂಬಣ್ಣ ವ್ಯಗವು

ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಸೂರಿ ಇರೆ ವರಸಾರ್ವಭೌಮನಾ ಸಂಪತ್ತು ; ಮೂಢತನಕೆ
ಎತ್ತೆತ್ತ ನೋಡಿದರು ಸತ್ತವರ ಮನೆಯಂತೆ ಏಕೆಯೆನಿಸುವದೊ ಮನಕೆ ?

೪೪. ತಿರುಕ

ಹೊತ್ತೇರಿ ಇಳಿವವರಿಗು
ಎತ್ತೆತ್ತು ಬಿಸಿಲೆ ಇತ್ತು ॥
ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಂತೆ
ಹೊತ್ತು ಸುಡು ಸುಡುತಲಿತ್ತು ॥

ಹುಲ್ಲು ಕನಿಕರಡ ಕರೆಗು
ನೆಳಲಾಸೆ ಕೂಡ ಕೊಡಲು ॥
ಮೋಡ ಬಿಳಿದಾದರೊಂದು
ತೋರದಿದೆ ಮುಗಿಲ ಒಡಲು ॥

ಅರ್ನವೆದರಾರ್ಗೆ ಜಿಂತೆ ?
ಸುಗ್ಗಿ ಬನ ಹಸುರುಗೆಂಪು ॥
ಪೊತ್ತುರಿದು ಹೊತ್ತರೇನು ?
ಪಾಸಕದಲಿತ್ತು ತಂಪು ॥

ಹೊಳೆ ಸೊರಗಿ ಹಳ್ಳವಾಗೆ
ನೀರಡಿಸಿತೆಂದು ಕಡಲು ॥
ತಣ್ಣಸುಕು ತಪಿಸುತಿತ್ತು
ಎಲ್ಲೊ ನೀದುರ್ಂಬುತಿತ್ತು ॥

ಅಗೊ ಊರ ದೂರದಲ್ಲಿ
ಗುಡಿಸಲದ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ॥
ಅಲೆವ ಗರಿ ಕಡ್ಡಿಯೊಡನೆ
ಹೋಲುವೊಲು ನಿಂತ ತಿರುಕ ॥

ನಮನ

ಕರುಳಿಲ್ಲದವರ ಕಂಡು
ಕೆಂಡಗೊಳದಿರಲಿ ಎಂದು ||
ಕಣ್ಣುಳ್ಳಿ ಕೊಂಪು ಹೊರಟ
ಊರ ಬೊರೆಗೊಂದು ತಿರುಕ ||

ಬೇಡಿಕೆಯ ದೀನ ದನಿಗೆ
ನೀಡುವರ ನುಡಿಯು ಬರದೆ ||
ನಾಚಿ ಸತ್ತೀತು ಎಂದು
ಅದನಡಗಿಸಿಟ್ಟ ಬಳಗೆ ||

ದೊಡ್ಡ ಹರಿವಾಣ ನೋಡಿ
ಹುಟ್ಟೀತು ಅಡ್ಡ ನಗೆಯು ||
ಎಂದೊಡಕ ಮಡಿಕೆ ತುಣಕ
ಹಿಡಿದಂದು ಹೊರಟ ತಿರುಕ ||

ಕಣ್ಣಿದ್ದು ಕುರುಡನಾದ
ಹಸಿವಿದ್ದು ಮೂಕನಾದ

೪೫. ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟು

ತ್ಯಾಗವೆ ಜೀವದ ಕರ್ಮಾ
ಭೋಗವೆ ಜೀವನ ಧರ್ಮಾ
ಯೋಗವೆ ಶಿವಜೀವರುಗಳ ಬಾಳಿನ ಮರ್ಮಾ.
ಹರ ಓಂ ಹರಿ ಓಂ ಹರಿಹರ ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ

ನಾನು ತಾನು ಈ ಹಮ್ಮಾ
ಇದು ಅಣ್ಣಾ ಅದು ತಮ್ಮಾ
ಅವಳಿ ಜವಳಿ ಸಂಬಂಧವು ಇದೆ ನಮ್ಮಾನಿಮ್ಮಾ.
ಹರ ಓಂ ಹರಿ ಓಂ ಹರಿಹರ ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ

ಪಡೆದವನೊ ಗುರುಗುಮ್ಮಾ
ಹಡೆದವಳಾವಳೊ ಅಮ್ಮಾ
ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟನು ಹೇಳಲು ಕೇಳಲು ಇರು ಸುಮ್ಮಾ,
ಹರ ಓಂ ಹರಿ ಓಂ ಹರಿಹರ ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ

೪೬. ಬಾಳೆ—ಪ್ರೇಮಿ (ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ)

ಆರು ತಿಂಗಳ ಕೂಸು ಪ್ರೇಮಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದಳು
ಬಾಳೆನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಆಕೆಯಿರದೆ
“ನಿನ್ನೆ ಹೋದವಳನ್ನು ನೈದ್ಯರಲಿ ಒಯ್ದಿರಾ ?
ಎದ್ದಿಲ್ಲವೇ ಕೂಸು ಇನ್ನು ಬರದೇ ? ”

ಎಂದು ಎನ್ನುವನಾತ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿ
ನಮಗೆ ಪ್ರೇಮಿಯು ಈಗ ನಾಮರೂಪ.
“ನನ್ನೆತ್ತರಾಗಿಹಳೋ, ನಿನ್ನೆತ್ತರೋ ? ” ಎನ್ನುವ
ಬಾಳೆನಿಗೆ ಆಕೆ ಜೀವತ್ ಸ್ವರೂಪ.

ಯಾ ಕೂಸ ಕಂಡರೂ ಅವಗೆ ಪ್ರೇಮಿಯ ನೆನಪು—
ನಗೆ, ನೋಟ, ಆಟ, ಅಳು, ನಿದ್ರೆ, ಮುತ್ತು,
ಗಲ್ಲ, ತುಟಿ, ಗದ್ದ, ಹಣೆ, ಮೂಗು, ಕಣ್ಣು, ಕುರುಳು, ಬೆರ-
ಳೇನೆ ಮುಟ್ಟಲಿ ಅವಗೆ ಪ್ರೇಮಿ ಮುದ್ದು.

“ ಅವಳಿಗುಣಿಸುವರಾರು? ಅವಳು ಕುಡಿಯುವದೇನು?
ಅವಳಾರ ಕೂಡ ಆಡುವಳು? ಹೇಳು,
ಅವಳು ತಪ್ಪಡಿಯಿಟ್ಟು, ತೊಡಲಾಡುತ್ತಿರುವಳೋ
ಪಾಪಾ, ಮಾಮಾ ಎಂದು ? ಅಣ್ಣ ಕೇಳು ”

ಈ ಮರುಳು ಹಿಡಿದೆಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಹುಚ್ಚಾಗುವನೋ
ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಮಗಾಯ್ತು ಚಿಂತೆ.
ಭ್ರಾಂತಿ ನಮಗೇ ಇಹುದೋ? ಅಹುದು ಅವನೇ ಜಾಣ,
ನಾವೇಕೆ ಆಗಿವೋ ಬಾಳನಂತೆ ?

ನಮನ

ಅ ಕೂಸು ನರಳಿದ್ದು, ಅ ಕೂಸು ಅತ್ತಿದ್ದು,
ಎಂದೇನೊ ನಕ್ಕಿದ್ದು, ನೆನಪು ನಮಗೆ ;
ಕೊನೆಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣರೆಗಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು
ಕಣ್ಣಾನೀರ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಯಮಗೆ !

ಈ ದುಃಖ ತೆರಿಯಾಗಿ ಜೀವ ಮರಿಯಾಗಿತ್ತು
ಬಾಳನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ನಿತ್ಯ ಜೀವ.
ಮೈಯೊಡನೆ ಬಲಿಯುವದು ನಿತ್ಯ ನಮ್ಮಯ ಜೀವ
ನಮಗೆಂತು ಸಹಜ ಬಾಲಸ್ವಭಾವ ?

ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲೇಳುವನು, “ ಪ್ರೇಮಿ ಬಂದಳೆ ? ” ಎಂದು,
ಕನಸಿನಲಿ ಕೇಳುವನು “ ಪ್ರೇಮಿಯೆಲ್ಲಿ ? ”
ಉಣುವಲ್ಲಿ, ಉಡುವಲ್ಲಿ, ಅವಗೆ ಪ್ರೇಮಿಯ ನೆನಪು ;
ಪ್ರೇಮಿಯಿದ್ದಳು ನಮಗೆ ಬಾಳನಲ್ಲಿ.

ಕಲ್ಪನೆಯ ರೆಕ್ಕೆಗುದುರೆಯನೇರಿ ದಿಗ್ವಿಗಂ-
ತಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು ಅವನ ಭಾವ ಪಾಪ !
ಅವನಿಗವನಿರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರೇಮಿಯನು ಸೆನೆನೆನೆದು
ಅವನ ಜೀವನವಾಯ್ತು ಪ್ರೇಮರೂಪ.

ದಿನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಲ, ತಿಂಗಳಿಗೂ ಮರೆವಿಲ್ಲ,
ವರುಷವಾದರು ನೆನಪು ಚಿಗುರುತಿತ್ತು.
“ ಪ್ರೇಮಿ ಹೋದಳು ಹುಚ್ಚ ! ” ಯಾರು ಎಂದರು, ಅವಗೆ
‘ನೀವು ಹುಚ್ಚರು’ ಎನ್ನುವ ಒಗರು ಇತ್ತು.

ನಮನ

ಮೈಗೆ ಮೈ ಮರಿಯಾದರೇನು ? ಜೀವಕೆ ಜೀವ—
ಜಗವು ಅಳಿದರು ಕೂಡ—ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯ.
ಅವನ ಹೃದಯಮೊಳಾಕೆ ಬೆಳೆಯುವಳು ದಿನದಿನವು ;
ಕನಸು ಮನಸಿಗು ತೋರಲಿಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯ.

ಕೂಸು ಕೂಸೆನ್ನುತ್ತಿಹೆ ಏನು ಕೂಸಿನ ಛಲವೋ !
ಮತ್ತೆ ಕೂಸನು ತರುವೆವೆನಲು ಎಂದ,—
“ ಆ ಕೂಸ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನು ಯಾ ಕೂಸ ತರುವಿರೋ !
ಪ್ರೇಮಿಗಿಂತಲು ಬೇರೆ ಯಾರು ಚೆಂದ ? ”

ನಾವೇನ ಮರೆತರೂ, ಅವನೇನ ಮರೆತರೂ,
ಪ್ರೇಮಿಯಿಲ್ಲದ್ದವನ ಪಾಲಿಗಿಲ್ಲ.
ಈರಾರು ಋತುಗಳೆಲಿ ಯಾರೇನನೆಂದರೂ
ಬೇರೆ ಕಲ್ಪನೆಗವನು ಸೋಲಲಿಲ್ಲ.

“ ಪ್ರೇಮಿ ಎಲ್ಲಿಹಳಣ್ಣ ಪ್ರೇಮಿ ಎಲ್ಲಿಹಳು
ಎತ್ತ ಹೋಗಿಹಳಣ್ಣ ಎಂದು ಬಹಳು ? ”
“ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ದೋಗಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲೆ ಸಾಕವತ್ತಿಹಳು
ಬಾಳನೀ ಎದೆಯಲ್ಲೆ ಆಕೆ ಮಲಗಿಹಳು. ”—

ಎಂದು ನಾನೆನ್ನುತ್ತಿರೆ, ಅವನೆದೆಯು ನನ್ನೊಳಗೆ
ಸೇರಿ ತೋರಿತ್ತು ಆ ಎದೆಯೊಳೆದೆಯು
ಎದೆ ಎದೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ; ನಾವು ಒಕ್ಕಲು ಮಾತ್ರ ;
ಎಲ್ಲೆಡೆಗು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ ನಿತ್ಯ ಸುಧೆಯು.

೪೭. ಲೋಕು ಮಾತು

ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವ ಮಾತು
ಚಿತ್ತಕ್ಕು ಸಿಗದಿರುವ ಹಾರುಮಾತು.
ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಬೆಳೆದು
ಮನದ ಮಾತೇ ಉಳಿದು
ಇರುಳ ಬೆಳಗಾಗಿಸುವ ನೂರು ಮಾತು.

ಕಿನಿಮಾತು ಸನಿಮಾತು
ಕೂಡಿ ಆಡಿದ ಮಾತು
ನೋಡಿ ಆಡಿದ ಮಾತು ಕಂಡ ಮಾತು.
ತುಂಬಿ ಆಡಿದ ಮಾತು
ನಂಬಿ ಆಡಿದ ಮಾತು
ಕತ್ತಲನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಬೆಳಗುಮಾತು.

ಓತು ಆಡಿದ ಮಾತು
ಸೋತು ಆಡಿದ ಮಾತು
ಒಬ್ಬನಿನೋತಪ್ರೇತವಾದ ಮಾತು.
ಆತುರದ ಕಾತರದ
ಪ್ರೀತಿನೇಹಳೆ ತೆರೆದ
ಆತು ಆಡಿದ ಮಾತು ನೂತ ಮಾತು.

ನಮನ

ಬಿದ್ದು ಆಡಿದ ನೂತು

ಎದ್ದು ಆಡಿದ ನೂತು

ಮುತ್ತಿನಲಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟ ಮುದ್ದುನೂತು.

ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಎದೆ ಬಿಚ್ಚಿ

ಗಲ್ಲ ಗಲ್ಲ: ಹಚ್ಚಿ

ತೊಟ್ಟುಚ್ಚಿ ಕಳಚಿದಾ ಮೆಚ್ಚುನೂತು.

ಪ್ರಣಯದ ಬಸಂತದಲಿ

ಮೈನವಿರು ಚಿಗುರುತಿರೆ

ಬೀಜ ಜೀವವು ಬಹದು ಹುಚ್ಚು ಹೂತು.

೪೪. ಮಾತೆ !

ಮುತ್ತು ಬಿತ್ತಿ ಮುತ್ತು ಬೆಳೆದೆ
ಮಾತೆ, ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ
ನನ್ನ ಸುತ್ತಲಿಲ್ಲಿಯೂ

ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಎದೆಗೆ ಎತ್ತಿ
ತುಟಿಗೆ ತುಟಿಯ ಮೆತ್ತನೊತ್ತಿ
ರಸವ ಸೂಸಿ ಪೂಸಿದೆ
ಬಂದ ಗಂಧ ಮೂಸಿದೆ.

ಅದರ ನೆನವೆ ಗಾಳಿಯಂತೆ
ಪ್ರೇಮವಾಗಿ ಬೀಸಿದೆ.

ಹಿಗ್ಗಿನೊಂದು ಬಿಡದಿಯಾಗಿ
ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಹಡದಿಯಾಗಿ
ಹೂವು ಹೂವು ಹಾಸಿದೆ

ಮುತ್ತು....

ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನಾನು
ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀನು
ಮೂಡಿ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಿರೆ
ಒಳಗೆ ಚಿಕ್ಕಿ ತೊಳಗಿರೆ

ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದಂತೆ
ಉಸಿರು ಗಕ್ಕನಿಕ್ಕಿರೆ.

ಯಾರಿಗಾರು ಎನ್ನದಾಗಿ

ಎಲ್ಲವೂನು ತನ್ನದಾಗಿ

ನಗುವು ಉಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕಿರೆ.

ಮುತ್ತು....

ಸಮಸ

ಚಿಕ್ಕಿಗಳಲಿ ಹೂವುಗಳಲಿ
ಬಿಕ್ಕುಗಳಲಿ ನೋವುಗಳಲಿ
ಒಂದು ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿದೆ
ಅದುವೆ ಜಗವ ಮುತ್ತಿದೆ
ಈ ವಿಸೋದ
ವಿಮಲ ಬೋಧ
ಜೀವ ಮೋದನಾಗಿರೆ

ಬಾಳು ಅರಳಿ ಬಂದಿತು
ತನ್ನ ಮರಳಿ ಹೊಂದಿತು
ತಾನು ಬಾನು ಆಗಿರೆ.
ಮುತ್ತು....

೪೯. ನನ್ನದು ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡು

ನನ್ನದು ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನನ್ನದೋ !

ಅವರಿವರದೆಂದು ಎಂದೂ ಎನ್ನದೋ !

ಅದು ನನ್ನದೆಂತು ಹಾಗೇನಿನ್ನದೋ !

ನನ್ನದು ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡು

ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡು.

೧

ಕನಸಿಟ್ಟು ತತ್ತಿಗಳ ಗೂಡು ನೋಡದೋ !

ಮೈಗೊಂಡು ಬಂತು ಕಣ್ಣೂಡು

ಕುಣಿ ಕುಣಿವ ರೆಕ್ಕೆಯೊಡಗೂಡಿ

ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದೆ ರೂಢೀಸ

ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿ, ಕೇವಲದ ಬುದ್ಧಿ, ಆಂತರ್ಯ ಶುದ್ಧಿ

ಮೈಗೂ ಮುಟ್ಟಿದೆ

ದಿಟವಾದ ನಿಖರ ತಪವಾಗಿ ಪ್ರಖರ ಕೈಲಾಸ ಶಿಖರ-

ವನ್ನೂ ಮೆಟ್ಟಿದೆ

ಅಹ ಏನು ಚಿಂದ ಹಲ ಜನ್ಮಬಂಧ ಸೋಪಾನದಂದ-

ವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದೆ

ವರಹಂಸಯೋಗಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಭೋಗಿ ಭರತನ್ನಾ ಸಲಿಸಿದೆ,

ಭುಜಬಲವ ಮೆರೆಸಿ ವೈರಾಗ್ಯವಿರಿಸಿ ಗೊಮ್ಮಟನಾ ನಿಲಿಸಿದೆ.

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಭವಭಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಹೃದಯಾ ಒಲಿಸಿದೆ.

ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಬಂದು, ಬೆಳಗೊಳಕೆ ನಿಂದು, ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಎಂದು

ಸಂದೇಶಾ ಅಟ್ಟಿತೋ.

ನಮನ

ಅದು ಆಗ ತನ್ನ ತಾನರಿದು, ಹೃದಯ ಕಣ್ಣಿರಿದು,
ಪೂರ್ವ ಭವಹರಿದು
ಕನ್ನಡನೂ ಹುಟ್ಟಿತೋ
ಇಂತಹದೀ ಕನ್ನಡನಾಡು
ನನ್ನದು.

೨

ಕಣಸೆಂದ ಕಾಣ್ಕೆಗಳ ಕೂಟ ಕಂಡೆಯೋ
ಒಂದೊಂದು ಮೂರ್ತಿ ಒಡಮೂಡಿ
ಆವರಣವನ್ನೆ ಒಡಗೂಡಿ—
ಸಾಕ್ಷಾತ್ತು ಆಯ್ದು ಶಿವ ಮೋಡಿಸ್ಸ

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಬಾಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಜ್ವಾಲೆ ಅಹ ಶಿವನ ಲೀಲೆ
ಮತ್ತೂ ಮರಳಿಸಿ
ಅತ್ತತ್ತ ಏಕೆ, ಇತ್ತತ್ತ ಬರಲಿ, ಜಗದತ್ತ ಎಂದು
ಇಳೆಗೂ ಹೊರಳಿಸಿ
ಪಿಂಡಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೆ ಉದ್ಗಂಡವಾಗಿ
ಹೂ ಹೂ ಅರಳಿಸಿ

ಆ ನಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹಲ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಯುಗ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ
ಬಸವನ್ನಾ ಬೆಳಗಿಸಿ
ಅನುಭಾವ ಮೋಡ ಘನದಾಚೆ ನೋಡ ಸಿಡಿಲಾಮಿಂಚು ಕೂಡ
ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಮೊಳಗಿಸಿ
ಇಹದೇವಿಯಾಗಿ, ಮಹದೇವಿಯಾಗಿ, ಬಹತಾಯಿಯಾಗಿ
ಶ್ರೀಶೈಲಾ ತೊಳಗಿಸಿ

ನಮನ

ಕಲ್ಯಾಣ ಕಪ್ಪಿ, ಉಳವಿಯನು ಮುಟ್ಟಿ, ದಿಗ್ವಿಶ್ವ ಮೆಟ್ಟಿ
 ಲಿಂಗಾಂಗಸ ಅಪ್ಪಿದಾ
 ಮಾತೆಲ್ಲ ಜ್ಯೋತಿ, ಸರ್ವಜ್ಞ ರೀತಿ, ಬರಿದೇಕೆ ' ನೇತಿ '
 ಭವಿಸಂಗಸ ತಪ್ಪಿದಾ
 ಆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು
 ನನ್ನದು

೩

ಕೈಲಾಸ ಮತ್ತು ಪೈಕುಂಟ ಎನ್ನದೋ
 ಹರಿಹರರ ಒಲವೆ ಒಂದಾಗಿಸ
 ಅಘಟಿತದ ಘಟನೆ ಮುಂದಾಗಿಸ
 ಉದ್ಭವದ ಲಿಂಗ ಜೊಂದಾಗಿಸ

ಶೃಂಗೇರಿ ತುದಿಗೆ, ಶಾರದೆಯ ಎದೆಗೆ, ಆ ಜ್ಞಾನ ನದಿಗೆ
 ಪೂರಾ ಬಂದಿರೆ
 ಮೇಲೋಟಿ ಅಂದ, ಅದು ಪ್ರಣಯಬಂಧ, ಇಲ್ಲದರ ಮುಂದ
 ಶ್ರೀಯೇ ಒಂದಿರೆ
 ಪಡುಗಡಲ ತಡೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಾತ್ಮರೆಡೆಗೆ
 ಕೃಷ್ಣಾ ನಿಂದಿರೆ

ದುಷ್ಟರನು ಒತ್ತಿ, ಶಿಷ್ಟರನು ಎತ್ತಿ, ಧರ್ಮವನೆ ಹತ್ತಿ
 ಶುಕರೂಪಾ ಬೇಡಿದಾ
 ಎಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ ಆ ಸೂತ್ರ ಒಂದೆ ಭೂಭುವನ ತಂದೆ
 ಕವಿಚೈತ್ರ ನೋಡಿದಾ
 ಬಹುರಾಗವಾಗಿ ಅನುರಾಗ ಮಾಗಿ ಮಧು ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ
 ದಾಸಾರ್ಯ ಹಾಡಿದಾ

ನಮನ.

ಮಾಸತಿಯ ಬೀಡು, ಮುಡುಪಾದ ನಾಡು, ಇದಕಾರು ಜೋಡು

ಎತ್ತೂ ಸುತ್ತಲೂ

ಮಲೆಯಾಳ ಮಂದ್ರ ದ್ರಾವಿಡೆವು ಸಾಂದ್ರ ಮಾರಾಷ್ಟ್ರ ಆಂಧ್ರ

ಸುತ್ತೂ ಮುತ್ತಲೂ

ಇಗೊ ನಡುವಿನ ಕನ್ನಡ ನಾಡುಂಕ

ನನ್ನದು.

ನಮನ—ಕವನಗಳ ಪ್ರಥಮಚರಣಗಳ

ಅಕ್ಷರಾಸಂಕ್ರಮಣಿಕೆ

೧.	ಅಂದಿಂದು ಮುಂಸುಂ ಮೂರು ಮುಖದಲಿ ಮೂರು	೭೮
೨.	ಹುನೇಗ್ರಾಹ್ಯನಾ	೭೨
೩.	ಅವಿದ್ಯೆ ಎಂಬುದು ವಿದ್ಯೆಯ ತಾಯಿ	೨೨
೪.	ಅಹಂ ಕೇಂದ್ರ	೫೯
೫.	ಅಳಿಯಾನ ಪತ್ರ ಬಂತು ಗೆಳೆಯಾನ ಅಕ್ಷರವಾಗ	೨೯
೬.	ಅಳ್ಳಳ್ಳಿಬಾಣ ಬಂದಾ ಅಳ್ಳಳ್ಳಿ ಬಾವಾ	೨೩
೭.	ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು	೮೬
೮.	ಆರು ತಿಂಗಳ ಕೂಸು ಪ್ರೇಮಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದಳು	೮೩
೯.	ಇದು ಸಾಟಕಾ ಬರಿ ಸಾಟಕಾ	೩೩
೧೦.	ಇದು ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ	೬೫
೧೧.	ಇದು ರೌದ್ರಾಪೇಶಸಾಶ ಪ್ರಥಿತ ರಭಸಕೆ	೫೪
೧೨.	ಇಳೆ ಎಂದರೆ ಬರಿ ಮಣ್ಣಲ್ಲ	೧೪
೧೩.	ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಭಗವತ್‌ದೃಷ್ಟಿ ಇದರಂದವೇ ಭವಬಂಧ	೧
೧೪.	ಈಶ್ವರನೆನೆ ನೋಡುತ್ತಿಹೆ	೬೩
೧೫.	ಒಂದೆ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು	೧೫
೧೬.	ಓ ಆಷಾಢಾ ಆಷಾಢಾ ಆಡಿಸ್ಯಾಡಬ್ಯಾಡಾ	೨೬
೧೭.	ಓ ನೀಲಗಗನದ ಭಾವಚಂದ್ರನ ಜೀವವಾಡುವ ಜೀಕವೋ	೪೧
೧೮.	ಓಲೆಕಾರನ ಬರುವ ದಿನವು ಕಾಯುವರೆಷ್ಟೋ	೭೭
೧೯.	ಕದಲದೆ ನಿಂತಿದೆ ಬಾಳೆಯೊಳಿ ಬಾಳಿನ ಕದಳಿ	೨೦
೨೦.	ಕಾಲ ಉರುಳಿ ಋತುವು ಮರಳಿ ಬಂತು ನಮ್ಮ ಶ್ರಾವಣಾ	೫೨
೨೧.	ಕುಣಿತದ ನೋಡ ಗೆಳತಿ ಕುಣೀತದ ನೋಡು	೨೪
೨೨.	ಕೋಗಿಲೆ ಕೋಗಿಲೆ ಎಂದು ಬಂದೆ ನೀಂ ಹೇಳೆ ಹೇಳೆ ಗೆಳತಿ	೯
೨೩.	ಗುಮ್ಮಾ ಗುಮ್ಮಿ ಹೋಗಿ ಇಮ್ಮಾನ ಸಂತಿಗೆ	೨೮
೨೪.	ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯೊಳು ಸ್ವರಣತರಂಗಿಣಿ ಸಂತತ ಹರಿಯುವಳು	೭೫
೨೫.	ಜೈತನ್ಯ ಕಳೆಯ ಕಳಕೊಂಡು ಮೈಯು ಒಲಿದೊಲಿದು	
	ಹಿಗ್ಗ ದಂತೆ	೪೨

ನಮನ

೨೬.	ಜಲದೇವತೆ ವನದೇವತೆ ಒಂದೆಡೆಯಲಿ ಸೇರಿ	.	೪೭
೨೭.	ತೀರೇನೊ ಏನೊ ಇರುತಿರುತ ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮಿಗಿಲೆ ಒಂದು ಇರುಳು	೩೯	
೨೮	ತ್ಯಾಗವೆ ಜೀವದ ಕರ್ಮ	.	೮೨
೨೯.	ದುಡಿತನು ದುಡ್ಡು ಕೂಡಿ ಒಡತನ ನಡೆಸಿದರ	.	೩೦
೩೦.	ನನ್ನದು ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನನ್ನದೋ	.	೯೦
೩೧.	ನಮೋ ಮಾತೆಗೆ ನಮೋ ಮಾತಿಗೆ	.	೯೪
೩೨.	ನಲ್ಲರೇನಗೆ ನೋಟ, ಬಲ್ಲವರ ಒಡನಾಟ, ಬಲ್ಲಿದರ ಬಲದ ಆಟ	೭೯	
೩೩.	ಪ್ರೀತಿಸಲೆ ಬೇಕೆ ಪ್ರೀತಿಸು ಅದರೂ	.	೪೦
೩೪.	ಬೆಳಕಿನ ಒಡೆಯಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಬಾಯಿ		೫೭
೩೫.	ಬೆಳವಿಗೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಳಿವ ಸೂತ್ರ	.	೩೮
೩೬.	ಭೃಂಗದ ಜೋಡಿ ಭೃಂಗಿಯ ಕೂಡಿ	.	೩೭
೩೭.	ಮಂತ್ರವರಿಯೆ ನಾ ಯಂತ್ರವರಿಯೆ ನಾನರಿಯೆ		
	ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯಾ	.	೩೪
೩೮.	ಮಹಾಕಾಯೆ ಮಹಾಪ್ರಾಯೆ	.	೬೮
೩೯.	ಮುತ್ತು ಬಿತ್ತಿ ಮುತ್ತು ಬೆಳೆದೆ	.	೮೮
೪೦.	ಮೈತುಂಬ ಬಾಯಿ ನೀನು	.	೧೭
೪೧.	ಯಾರದು ಕದಗಳ ಪಟಪಟ ಬಡೆದು ದಡಬಡ ನುಗ್ಗಿಸುವರು	೩೬	
೪೨.	ಯಾವುದೊ ರಸಾತಳವು ಏಕೊ ಹಸಿದಂತೆ	.	೬೨
೪೩.	ರಸವು ಸೀಪಿದ ಮೇಲೆ ಒಗೆದ ಸಿನ್ನೆ	.	೪೬
೪೪.	ಸಂನ್ಯಾಸಿ ನೀ ನಿನ್ನ ದಂಡದಂತೆ	.	೪೩
೪೫.	ಸಮರದಲ್ಲಿ ಅಮರರಾದ ಧೀರ ಪೂರ್ವಜರು ಅವರು	.	೪೮
೪೬.	ಸಸಾರ ಅಲ್ಲವೊ ಸಂಸಾರ	.	೩೨
೪೭.	ಸುಮುಖನಾಗಿ ಬಾ ಗೆಳೆಯ ದುರ್ಮುಖಾ	.	೭೪
೪೮.	ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೋ ಇದುವು ಯಾ ತಂತ್ರವೋ	.	೫೧
೪೯.	ಹಸಿರಲ್ಲಿವೆ ಕೆಸರಲ್ಲಿವೆ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಹೂವು	.	೧೯
೫೦.	ಹೊತ್ತೇರಿ ಇಳಿವವರೆಗು	.	೮೦

ಸಂದರ್ಭ—ಸೂಚನೆ

೧. ಕವಿ 'ದಯವು' ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭೌಮಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗದ ಚಿಹ್ನೆವನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ದುರ್ಭಾಗ್ಯದ ಭಾವನೆಗಳು ಸಂಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಈ ದರ್ಶನದ ಸ್ಥಾಯಿಗೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನೇ ಕೊಡುವವು. ಸದ್ಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ದರ್ಶನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

೨. ಕೂಗುವ ಕೋಗಿಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಡು. ಆದರೆ ಒಕ್ಕಲು ಮಗಳ ಅಕ್ಕರಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹೆಣ್ಣು, ಗೆಳತಿ.

೩-೪-೫. ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ದೇವಮಾತಾ ಪದವಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

೬. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತುವ ಅನಾಮಿಕವಾದ ಪುಷ್ಪಪರಿಷ್ಕೃತ ದಿವ್ಯದರ್ಶನಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪುಲಕಿತವಾಗಿ ಈ ಉದ್ಗಾರೋಕ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಸೌಂದರ್ಯಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಸಹೃದ ಕಾಣ್ಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆಗ ಅದು ಪೂರ್ಣ.

೭. ಸುಫಲಿತವಾಗುವ ಬಾಳೆಯ ಜೀವನದ ಮುಕ್ತಾಯವು ಶರಣರ ಮರಣದಂತೆ ಸೂಚಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀತಿಗೆ ತಂದಿದೆ.

೮-೯. ವಿಪರೀತ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಭ್ರಮಂತಿಯನ್ನು; ಸಮಾಜದ ಕಂಟಕರ ಹಗರಣವನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸಿದೆ.

೧೦. ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಕುಣಿತವಾಗಿ ಕಂಡ ಸೊಗಸನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.

೧೧. ಹುಸಿ ಹೋದ ಅಷಾಢ ಮಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮೃಗನ ಮಳೆಗಾಗಿ ತಪಿಸುವ ಜೀವಲೋಕದ ವಿವ್ಧಲತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದೆ.

೧೨. ಅಂದವಾದ ಸಂಸಾರದ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅನುಭಾವದ ಸಂಕೇತದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

೧೩. ಅಂದಗೆಟ್ಟು ಸಂಸಾರದ ಅಡ್ಡಕಥೆಯ ಉಪಹಾಸಕ ಚುಟುಕು.

೧೪. ದುಡ್ಡು ದುಡಿತದ ಗೊಂದಲಿಗರ ಹಾಡು.

೧೫-೧೬. 'ಹೊಸ ಸಂಸಾರ' ಎಂಬ ನಾಟಕದ ನಾಂದಿ. ಭರತ ನಾಟ್ಯದಂತಿರುವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಪದಗಳು.

೧೭. ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರದ ಅನುವಾದ.

೧೮ರಿಂದ ೨೩. ಆಂಗ್ಲ ಕವನಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಪದ್ಯಗಳು.

೨೪. ಕವಿ ಪಂಪನ ಆದಿಪುರಾಣದೊಳಗಿನ ಲಲಿತಾಂಗನ ಹೃದಯದಧಿದೇವಿ ಈಕೆ.

೨೫. ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರದ್ಧಾನಂದರ ಕೊಲೆ ಹಳೆಯ ಮಾತು. ಅದರಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠ, ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಮತೀಯ ಅವಿವೇಕ ಇರುವ ವರೆಗೂ ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗದು.

೨೬. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಎಲ್ಲ ಮುದುಕರಂತೆ ವಯೋ ವೃದ್ಧರಲ್ಲ; ಜೀವನ ಸಮೃದ್ಧರು.

೨೭. ಕೊಡಗಿನ ಕತೆಗಾರ್ತಿ, ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯರಾದ ದಿವಂಗತ ಗೌರಮ್ಮ ಇವರ ಹೃದಯದ್ರಾವಕವಾದ ಅಕಾಲಿಕವಾದ ನಿಧನವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದದ್ದು.

೨೮. ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೀರರ ನೆನಪಿನಿಂದ ಜೀವನದ ಆದರ್ಶಗಳು ಉಜ್ವಲಿತವಾಗಬೇಕು. ವೈರ ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಗಬಾರದು.

೨೯-೩೦. ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಸಾಂಕೇತಿಕ ದರ್ಶನದ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ ಬರೆದವುಗಳು.

೩೧ರಿಂದ ೪೦. ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಭಾವಗೀತೆಗಳು.

೩೧ರಿಂದ ೩೮. ಸದ್ಯದ ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ವಿವಿಧ ಭಾವನಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಪದ್ಯಗಳು.

ನಮನ

೩೯. ದುರ್ಮುಖ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದುದು.

೪೦-೪೧-೪೨. ಸ್ಫುಟವಾಗಿವೆ.

೪೩. ಸೌಂದರ್ಯ ದರ್ಶನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅಪಸ್ವರದಂತೆ ಏಳುವ ಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು.

೪೪-೪೫. ಸ್ಫುಟವಾಗಿವೆ.

೪೬. ಸ್ವಂತ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಘಟನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರೆದುದು.

೪೭ರಿಂದ ೫೦. ಭಾವಗೀತಗಳು.

‘ ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ ’ರ
ಕವನಸಂಕಲನಗಳು

ಸೂರ್ಯಪಾನ	ರೂ. ೨.೦೦
ಹೃದಯಸಮುದ್ರ	೧.೫೦
ಮುಕ್ತಕಂಠ	೧.೫೦
ಚೈತ್ಯಾಲಯ	೧.೨೫
ಜೀವಲಹರಿ	೧.೨೫
ಅರಳು-ಮರಳು (ಮೇಲಿನ ೫ ಸಂಕಲನಗಳ ಗುಚ್ಛ)	೭.೦೦
ಗಂಗಾವತರಣ	೧.೫೦
ನಾದಲೀಲೆ	೧.೫೦
ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ	೦.೭೫
ಕೃಷ್ಣಾಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಹಾಡು-ಪಾಡು	೧.೦೦
ಮೇಘದೂತ	೧.೦೦
ಗರಿ	೨.೫೦
ಸಖೀಗೀತ	೨.೦೦
ಉಯ್ಯಾಲೆ	೧.೭೫

ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ :

ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

